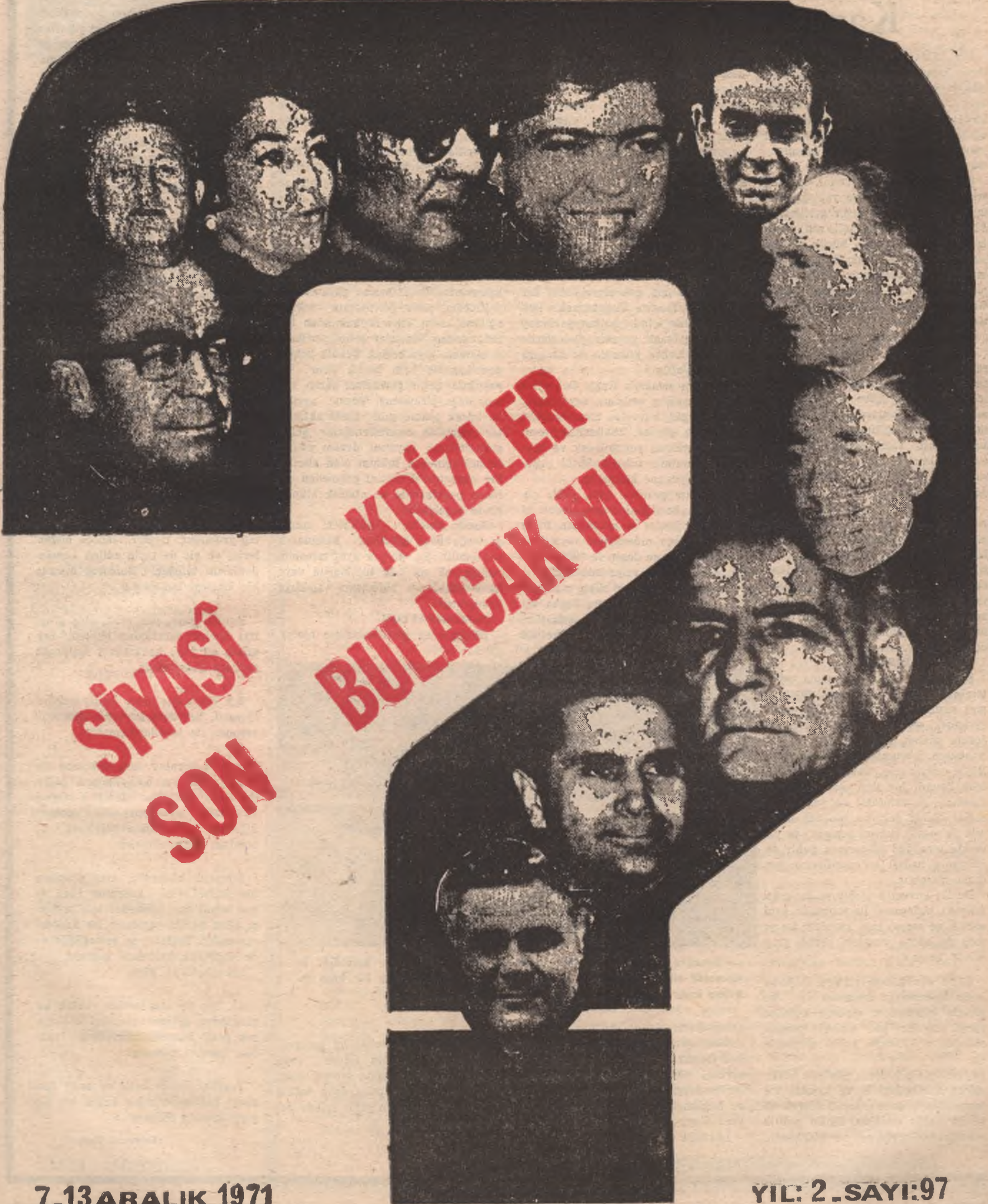

yeniden milli

MUCADELE

7.13 ARALIK 1971

YIL: 2 . SAYI: 97

DIŞ BASINDAN SEÇMELER

Military Review « Ağustos 1971 »

Şehir Gerillalarının Plânlarına Karşı Mes'ulleri Uyarıyoruz

Bir müddet için, Küba'da gerillaların başarıya ulaşması Latin Amerika'da bütün diğer devrimci hareketlere tesir etti. Fakat Latin Amerika'da kır gerillasının mağlubiyete uğraması ile şehir gerillası komünist yıkıcı hareketlerdeki eski önemini tekrar kazandı.

Şehir gerillasının önemini, 1969 da Sao Paulo'da Polislerle yaptığı çatışmada ölen Brezilya şehir gerillası lideri Carlos L. Marighella'nın yazdığı «Şehir Gerillasının küçük el kitabında da görmek mümkündür. 1970'in başlarında basılan bu kitabın kısa bir zamanda Che Guevara'nın Gerilla Günlüğü ve Regis Debray'ın «Devrimde Devrim» kitapları gibi şehir gerillasının el kitabı oldu.

Marighella'nın kitabı şartları, karakteristikleri ihtiyaçları ve şehir gerillaları için gerilla metodlarını incelemektedir. Küba ve diğer komünist memleketlerde gördüğü taktik ve teknik eğitim kursları kadar kendi şahsi tecrübelerine de dayanan bu kitapta Marighella, Che'nin ve Debray'ın teorik düşüncelerini doğrulamaktadır.

El kitabı Latin Amerika'da açık ve gizli olarak geniş bir alanda dağıtılmaktadır. Kitap genç devrimciler bilhassa üniversite talebeleri için yazılmıştır. Bütün Latin Amerikan memleketlerinde şehir gerillasının yayılma imkânlarını belirten Marighella, aynı zamanda şehir gerillasının halk savaşının yalnız bir şekli olduğunu da ısrarla söylemiştir.

KUVVET BİRLİĞİ

Şehir gerillası yalnız başına zaferi temin edemez. «Şehir gerillasının temel vazifesi dikkatleri başka tarafa çevirmek, askeriyei zayıflatmak, dejenere etmek, Amerikalılara ve yabancılara hücumlarda bulunmaktır. Böyle taktiklerle, devrimci mücadelede önemli bir yeri olan şehir gerillasının yeşermesini ve yaşamasını sağlar. Şehir gerillası mevcut ekonomik ve sosyal sistemi bozmak ve yıkmakta tereddüd göstermez. Şehir gerillasının hedefi kır gerillasına yardımcı olmaktır.

Bu iki kuvvetin (şehir ve kır gerillasının) birleşmesi ile tamamen yeni politik ve sosyal yapı kurulur; bu yapıda da bütün otoriteyi silahlı grup elinde tutar.»

Şehir gerillasının vazifesi polisi baskı kullanmağa zorlamak ve bu suretle hükümetin «sadece kendine karşı gelenleri yok etmekle meşgul olduğunu» kitlelere kabul ettirmektir.

Böylece, polis kitlenin gözünde bütün şiddet hareketlerinin ve hayatın zorlaşmasının yegane mesulü olarak görünür. Şehir gerillası, bütün politik overtürlere, seçimlere ve hükümetin

intizamı sağlayabilmek için alacağı demokratik tedbirlere mani olmağa çalışır. El kitabında, eğer hükümet reform yapmak isterse, «şehir gerillası daha fazla saldırgan, yırtıcı olmalı devamlı sabotaj ve suikastlar yapmalı, adam kaçırmalı ve öldürmeli» denilmektedir.

Marighella şöyle yazıyor:

«Şehir gerillasının rolü mücadeleye devam etmektir. Hükümetin yapmağa çalıştığı işleri berbat etmeli. Böyle şartlar, ihtilâlcilerin, kır gerillasını kontrolü imkânsız bir isyana çevirmeleri için çok elverişlidir. Kır gerillası safhasına ulaşabilmek için evvelâ şehir içinde halkın yardımına işe başlamak gerekir. Şehirlerde isyanlar olurken kırlarda da kargaşalar başlatılır.»

Bu, aynı zamanda Regis Debray'ın «millî kurtuluş ordusu» veya «stratejik seyyar kuvvet» formülleridir. Bu silahlı güçler, hükümetin resmi askeri güçlerini yenebilecek ve böylelikle devrimin nihai zaferini sağlayabilecek yegane kuvvettir.

Tıpkı kır gerillası gibi, şehir gerillası da kendisini düşmanından alıktıkları ile besler ve silahlanır. Buna istimlak etme mücadelesi veya kısaca istimlak etme denir ve 1906 da Lenin tarafından tavsiye edilmiştir.

İstimlak mücadelesi silah, materyel para ve vasıta çalmaktan başka bir şey değildir. Polis ve ordu tesisatları yabancı ticaret ve banka şirketleri

min ettiğinden dolayı şehir gerillası, dışarıdan gelen an'anevi yardıma ihtiyacı olmaz. Hareket kendi kendini finanse eder. Dış yardım daima her zaman kabul edilir fakat ekseriyetle başlangıçta beklenir.

Gerilla hareketinin lojistik ihtiyaçlarını sağlayabilmek için girişilen istimlak hareketleri silahlı şehir gerillasının ilk safhasıdır. Latin Amerika'daki son dökümanlara göre şehir gerillasının lojistik doktrini «motorizasyon, silahlar, cephaneye ve patlayıcı maddelere» dayanır. Bu formül, gerilla lojistik üssünün gelişmesinin ilk safhasını gösterir.

Kitabın, şehir gerillasının teknik eğitimi kısmı «teknik bakımdan hazırlanmamış kimseler şehir gerillası olamaz» diye başlar. Teknik bakımdan hazırlık hem teorik hem de pratiktir. Şehir gerillaları kamp kurma, dağa tırmanma, yüzme, avcılık ve kürek çekme gibi fiziki aktiviteler yapmakla cesaretlendirilir. Şehir gerillasının hayatını devam ettirebilmek için çok mühim olan atıcılık hiç kimsenin dikkatini çekmeden eğlence parklarında ve atıcılık klüplerinde yapılabilir.

Sessiz atıcılık pratiklerini sınırlı yerlerde hava silahları kullanarak yapılabilir. Bu, gerçek aynı zamanda polisin sık sık 0.22 tüfeklerini veya hava silahlarını bulmasını açıklığa kavuşturur.

MOTORIZASYON

Bütün şehir gerillalarının motor.

Şehir gerillalarının patlayıcı maddeleri kullanmada usta olmaları gerekir. Ayrıca elektronik hakkında bilgi sahibi olmalı, gemi kullanmasını bilmelidirler. Dökümanları, taklid etmek, sahta para basabilmek için biraz da kimya bilgisine sahip olmalıdırlar.

Yaralıları ilk yardımı yapabilmek için gerillaların tıbbi bilgilerinin olması gerekir. «Her ne olursa olsun yaralı bir gerillanın olay mahallinde bırakılmasına veya düşmanın eline düşmesine fırsat verilmemelidir.»

Şehir gerillası hareketleri, hükümet kuvvetlerini çarpmaya sokmağı, terörizmi, gerilla lojistik üssünün bakımını, tahriği ve psikolojik hareketlerini de ihtiva eder. Bu tip hareketler, «süpriz» olacak bir şekilde küçük bir grup gerillacı tarafından yapılır. Düşman adatılır ve kır gerillasının kendilerinin seçeceği yer ve zamanda kullanılmak üzere silah üstünlüğünü sağlaması için vatic kazandırılır.

ATEŞ GRUPLARI :

Bu küçük gruplar, farklı isimlerle bilinirler. Marighella bunlara «Ateş grupları» adı veriyor. Bu gruplar dört veya beş kişiden müteşekkildir.

Bir ateş timi(1), bir veya iki kişi tarafından koordine edilen ve yönetilen iki ayrı ve bağımsız ateş gruplarından ibarettir.

Şehir gerillasının temel birliği, ateş grubudur. Üyeler, sadece birbirlerini ve bir de tayin edilen kumandanlarını bilirler. Bunların dışında hiç kimseyi tanımazlar.

Burada gaye, pek tabii, ateş grupları üyeleri tarafından bilinen teşkilata ait yapı hakkındaki malûmatı polisten gizlemektir.

Sık sık sahte isim kullanılmalıdır. Maksud, her ateş grubunu otomatik tabanca ile silahlandırmaktır.

Bununla beraber, kâfi miktarda otomatik silahların bulunmaması halinde bir ateş grubu, otomatik silahla silahlanmış bir grupla iktifa edebilir diğerleri ise tabanca, tüfek ve e-bombası kullanabilirler.

Stratejik kumanda, ateş gruplarının faaliyetlerini koordine eden ve her birini özel hizmetler için organize eden gerilla yapısının bir kademe nizamıdır. Teşkilat ne şematiktir ne de dogmatik kaidelere bağlıdır.

Marighella'ya göre,

«... hiç bir ateş grubu, yüksek kargâhdan gelecek emirleri bekleyerek pasif kalmamalıdır. Onun vazifesi hareket etmektir.

Teşkilat içinde halis ve basit devrimci hareketlerinden başka hiç bir şeye mücadele edilmez...»

(Devamı Var)

— Brezilya Ordusunda isyan çıkartamayınca beraberinde kaçırdığı 70 otomatik silahla gerillalara iltihak eden Carlos Larmarca, bir kız gerillacı kadını eğitirken görülüyor.

(ekseriyetle A.B.D. li) büyük ithal ihracat firmaları ve burjuvazi ana hedeflerdir. Marighella «Devrimci savaşın büyük masrafları kapitalistlerin emperyalistler ve toprak ağaları ve hükümet tarafından karşılanmalıdır.» diyor.

İstimlak suretiyle para ve silah te

lu vasıtaların iyi kullanılıp kullanılmaması mücadelenin zafere veya mağlubiyete bitmesine sebep olur. Motorlu vasıtalar, polis daha tedbir almadan gerillaların şehir içinde dağınmalarını sağlar.

Milletin iman, ahlâk, kültür, tarih ve menfaatine bağlı haftalık sivasî
MİLLÎ DAVA MECMUASI

YIL: 2 — SAYI: 97

SAHİBİ :

Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR :

A. Selim Arkoç

İDARE YERİ :

**Babıâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon : 27 73 10**

DİZGİ :

Sen - Al Matbaası

BASKI :

**Günes Matbaacılık T.A.Ş.
Cağaloğlu — İst.**

ABONE ŞARTLARI :

**Üç Aylık : 18 Lira
Altı Aylık : 35 Lira
Bir senelik : 70 Lira**

YURT DIŞI :

**Üç Aylık : 25 Lira
Altı Aylık : 48 Lira
Yıllık : 96 Lira**

FİATİ: 150 KURUS

BAŞYAZI

HALKTAN KOPUŞ

Bu iki kelime, iki asırdan beri denenmiş islahat hareketlerinin başarısızlığını açıklayan anahtar sayılabilir. Evet bu iki kelime, aydınlarımızın ve yönetimimizin, aksadığı ve tökezlediği yerleri açıklamakta, bir anahtar vazifesi görebilir.

Halk, yani milyonlarca insanı toplayan dev kelime... Kadın, kız, erkek, yaşlı, genç, işçi, köylü, esnaf, ve memur, hepsi bu büyük topluluk içindedir. Milyonlarca insanın topluluğudur, bu. Halk ta, büyük bir topluluğun içindedir. Daha doğrusu halk, tarihin karanlıkları içine gömülü geçmişten geleceğe uzanan, millet dediğimiz büyük sosyal gerçeğin bugünkü görüntüsüdür. Milyonlarca neslin tarih akışı içinden, birkaç neslin birikmesidir. Sözü kısası, Türk halkı, Türk milletin bugünkü görüntüsüdür. Düne bağlanmaya, hem de sımsıkı bağlanmaya mecbur olduğu kadar, nesillerinin geleceğini dolayısıyla, milletin geleceğini de düşünmeğe mecburdur.

Halk bir yığın halinde bulunduğu zaman yok oluşun eşiğindedir. Toparlandığı, birleştiği an devleşen kuvvettir. Halkı bir yığın olmaktan ancak idealler kurtarır. Milyonlarca insan, hayatlarını düzenleyen ve yaşanılan hayatın gayesi olan bir ideal dünya ümidi etrafında toplanıp kaynaşabilirler. Bu ideal, o günkü ihtiyaçları görmeye yaradığı gibi, binlerce sene sonrasının da sosyo-ekonomik problemleri başta olmak üzere, bütün problemlere cevap verecek metodu da ortaya koymuş bulunmalıdır.

Halkı bir yığın haline gelmekten, donmuş, katılaşmış bir kitle haline düşmekten ancak millî idealler ve milletin düzeni koruyabilir. Milyonlarca insanı aynı inancın sıcaklığı sarar, aynı düşüncenin ışığı aydınlatır, aynı millî düzen kollarsa, bir vücut gibi, bir ve beraber olacaktır.

İnsanları, tıpkı birbirinden habersiz yağmur danelerini toplayan dereler, ırmaklar, nehirler ve denizler gibi toplayan, halkın birliğidir. Halkın birliği ise, yenilmez bir güçtür. Milyonlarca bilek, kol, kalp ve baş yüce bir birlik etrafında toplandı mı, karşı koymak mümkün değildir.

Dünya tarihinin en büyük inkılabı olan İslâmın yayılışında, halkın bu büyük birliğini görürüz. Müslüman olan bütün milletler, bütün dünyaya o ulvî davetin sesini duyurmak için ha zırlanan gaziler ordusunu her an yenilemiş, her an yeniden kurmuşlardır.

Türk tarihinin en büyük ve haşmetli devleti Osmanlı İmparatorluğunu da, Anadoluyu yeni bir yurt yapmak üzere gelen milyonlarca insanın kanı, canı, imanı ve emelleri kurmuştur. Yani Türk halkı kurmuştur.

İngilizin kıskırttığı Yunan sürülerine, Fransız saldırılarına ve Ermeni çetelerine karşı vatan ve milleti savunan, gene bu halk olmuştur. Muzaffer millî mücadeleyi başlatan ve zafere kadar sürüp götüren, gene bu halk olmuştur.

İşte tarihte görülen bu şahlanış devirleri ve hamleleri, daima halkın ezici çoğunluğuna dayanmışlar, onların menfaatlerine ve ihtiyaçlarına merhem olmuşlar, Hak uğrunda halkla beraber olmuşlardır. Halkın içinden, halk için çıkmışlardır.

Sırtlarında yamalı gömlekle devlet reisliği yapanlar, valilerin kapısında aracı, engel bulundurmaya yasak sayanlar, halkın parası ile alınan mumu bile şahsî işinde kullanmaktan korkanlar, fakirleri, yetimleri ve geleceğin nesillerini bile kollayan ve koruyanlar, halk içinde toprakta yatanlar; geldiler, geçtiler ve Allah'ın rahmetine kavuştular...

Osmanlı İmparatorluğunun halkla yücelen yapısı, yükselişin doruğunda, çöküşün belirtilerini göstermeye başlar. İran ve Bizans'ın kokuşmuş töreleri; saf İslâm anlayışının ve Türk töresinin yerine geçmeye başlar, yavaş yavaş...

Hakkın hakimiyeti, halkın selâmeti, yönetimi ve denetimi, yerini devşirme saltanatına bırakır. Devşirme güruhu, üç asırda kurulan imparatorluğu, üç asırda yeyip bitirmekten başka bir şey yapmaz.

Sacı bitmedik yetimlerin, nesillerin ve halkın hakları ve malları üzerinde, derebey sultanı kurulur. Vakıfları üzerinde çapulcular tüner. Tapu yolsuzlukları, rüşvetler, tehditlerle mal mülk, çiftlik sahibi olan cibilliyetsizler çıkar ortaya.

Devletin gücü azaldıkça, devlet adına millete zulüm revaç bulur. Bu hal hızını artırarak Lâle devrine kadar dayanır. Sonra bir bir ardınca yapılmak istenen yeniden düzenleme hareketleri, bütün samimiyet ve safiyetlerine rağmen, devlet yönetiminin bir partinin elinden alınıp ötekine geçmesine yarayan davranışlar olmaktan kurtulamazlar.

Zira iki asırdan beri, Türk milletini kurtarmak ve devletini yaşatmak için ortaya çıkmış bütün hareketler, tarihin objektif ve derin tetkikine, cemiyetimizin tarihi gelişim şartlarının tarafsız incelemesine, halkın dertlerinin tesbitine ve ona merhem olacak bir yeniden kuruluş programına sahip olmadıkları gibi, ne halkın gücünü anlayabilmiş ve ne de onu gerçekten sevebilmişlerdir.

Çoğunlukla Türk aydınları iki asırdan beri, halktan kopmanın buhranını yaşamaktadır. Halkın inançları, menfaatleri ve emelleri ile, ona verdiğimiz müesseseler arasında tam bir çarpışma bulunmaktadır. Zamanımızda halk başka bir dünyada, yönetici aydın ve okumuş ise bambaşka bir dünyadadır sanki...

Halkın gücünü anlayamayan, onu sevemeyen ve onu sayamayan yönetici gruplar, devleti ele geçirmelerine rağmen yalnız, desteksiz ve sahipsizdir. Halk onları zavallı yalnızlıkları ile başa bırakır. Halk böyle yönetimlerde kabuğuna çekilir. Kuşkuludur. Zulmü, başka bir musibetin takip edeceğinden kuşkuludur. Beteri daha beteri vardır, der. On nesil öncesi, Irak'a hükmetmiş beylerbeyi, şimdi Antep vilâyetinin, filân kazasının, filân nahiyesinin, Beylerbeyi köyünde bir evlik toprak dama sığınmıştır.

Halktan kopan yönetimler, bütün görünüşle rindeki değişikliğe rağmen, değişmezler. Saray darbeleri nasıl, devlet düzeninde değişme yapmaz ve yapamazsa, halktan uzak yönetimler de temel özelliklerini değiştiremezler. Halktan uzak kalırlar. Onu küstürür, korkuturlar. Bugün git, yarın gel derler. Dedikim dedik, buyruğum buyruk, derler. Elin elden, aklın akıldan üstün olduğunu bilmezler, yahut öyle görünürler. Bir el çırpması ile her şeyi düzelteceklerine inanırlar. Kendilerinden farklı düşünenleri suçlarlar. Ve «söyletmen urun!» derler. İşte ceberrut yönetimin kafa ve ruh yapısı budur.

Sosyal ve ekonomik yapısı ise; ruh, ahlâk ve örfü dolayısıyla halktan ayırdıkları gibi, kısa zamanda beynelmilel maliyenin ve nüfuz gruplarının tesirine girmek tehlikesi ile karşı karşıyadırlar. Halktan koptukça, bu millet düşmanı güçlerin menfaatlerine bağlanırlar.

Meselâ, CHP'nin, halka rağmen yaşayabilmek için, ayrı bir zengin zümresi meydana getirmek için yaptıkları hatırlanabilir. Vakıf arazileri ne oldu? Ermeni'erin bırakıp gittiği arazilere kimler kondu? Fakir, fıkaranın, yetim, yetimin malları, bahçeleri, tarlaları. Şehit ailelerinin malları mülkleri nasıl, hangi kalemlerle ve hangi yazılarla, sahip ve el değiştirdi? Sorulacak sorulardır, bunlar!

İşte halktan kopmuş bir yönetimin misali budur. CHP'nin halka rağmen yaşattığı, yaşamasına savaştığı, ayanlar, derebeyler ve despotlar köy ve kasabada halkı inletirken, yıkılmaz büyük (!) şefliğe ve bölünmez (!) partiye sırt (Devamı 10. Sayfada)

Yeniden Millî Mücadele

Siyasî Krizler Son Bulmayacak Mı?

KAPAK
YAZISI

Siyasî hayatımız yeni bir döneme girmiştir. Manialı koşu misali, kısa devreler boyunca, krizlerle karşılanan siyasî hayatımız, kabineden 11 bakanın istifasıyla, tehlikeli bir dönemece gelmiştir. Bu tehlikeli dönemin gerisinde neler olabileceğini tahmin mümkün ise de, henüz bu konuda kesin neticeler söylemek erken ve biraz da lüzumsuzdur. Lâkin, kabineden istifa eden ve hükümetin de istifasına sebep olan bakanların, tutumu hakkında bazı izahların yapılması ve hareketin siyasî ortam içinde değerlendirilmesi de, ilk tereddütlerin izalesi bakımından gerekli görülmektedir.

İSTİFA EDENLER VE GEREKÇELERİ

Başbakan istifa mektubunu, 11 kişinin sözcüsü olarak sunan Atilla Sav, açıklamasında; Atilla Karaosmanoğlu, Sadi Koças, Türkân Ak-yol, Özel Derbil, Hamdi Ömeroğlu, Mehmet Özgüneş, Osman Okay, Şinasi Orel, Ayhan Çiln-giroğlu, Selahattin Babüroğlu'nun istifa ettiklerini bildirmiştir. Bu 11 kişiden sonra Cahit Karakaş ve Sezai Ergun da istifa ettiklerini açıklamışlardır. Ve bu olaylar zinciri, hükümetin tümünden istifasına kadar gitmiştir. Şimdi eski hükümet, yenisi seçilinceye kadar görevine devam edecektir.

Önce belirtelim ki, Türkiye'nin şu günlük ortamında, kızıl gerillaların hapishaneden kaçabildikleri, yurt içi ve yurt dışında millet hayatını çok yakından alâkadar eden olayların birbirini kovaladığı, Sıkıyönetimin ilânını gerektiren sebeplerin ortadan kalkmadığı ve kızıl hücrelerin vatana ihanet plânlarını ördüğü gerekçesiyle Sıkıyönetimin uzatılmasına birkaç gün önce karar verildiği, hem bu açıklamayı bizzat şimdi istifa eden Hamdi Ömeroğlu'nun yaptığı bilinmesine rağmen, 11 kişinin istifa etmesi, çözülmesi gereken siyasî krizi en azından hafife almak demektir. 25 kişilik kabine içerisinde, gizli gruplaşmaların varlığını hissettirircesine 11 kişinin toplanıp istifa kararı alması, herşeyden evvel bu 11 kişinin tutumları üzerinde kesif şüphelerin belirmesine yol açacaktır. Olayı takip eden herkesin aklına ilk olarak gelecek husus bu dur. Acaba 11 kişinin ayrı baş çektiği bir kabine içerisinde huzurun bulunması mümkün müdür? Ve doğacak huzursuzlukların sebebi kim olacaktır? Gruplaşmanın, kabinenin sıhhatli ve bakanların birbirinden emin çalışmasını önleyecek en önemli sebep olduğu hususu, herkesin

kabul edeceği bir gerçek olarak karşımıza çıkmayacak mıdır?

Yapılan hareket, bu ortamda, pek çok mahzurları bünyesinde taşıyarak gelmiştir. Herkes bilmektedir ki, Türkiye'nin iç krizinin artmasını pusuda bekleyen gruplar vardır. Bunlar, gerek Sıkıyönetim Mahkemelerindeki duruşmaların seyri ile ilgili olsun, gerek Kıbrıs meselemizle ilgili olsun farketmez. Bir kısmı hapishane cidarlarını zorlayan, bir kısmı ise, Almanya, Fransa, Hollanda gibi memleketlerde, ellerinde kızıl pavyon, Türkiye, Türk Ordusu ve Türk Milleti aleyhine yaygara koparan vatan hainleri; ne kadar, memleketimizde suyun bulanmasını, havanın dumanlanmasını ve iktidara el koyuverecekleri bir toz-duman ve gürültünün meydana gelmesini istiyorlarsa, ülkemizi her taraftan çeviren düşmanlarımız, hususen Kıbrıs'taki baykuş gözleri de aynı hain bekleyişin içindedirler.

Bu hususu, istifa eden 11 kişinin bilmemesi mümkün değildir. Türkiye'nin buhranını, düşmanlarımız lehine daha da artıracak olan bu hareket hakkında, efkârı umumiyenin ve milletin bulduğu sebepler arasında, şu anda zikretmemiz mümkün olmayan ama vatansever herkesin düşüncesini ürpertecek konular vardır. Bunlar üzerinde söz söylemeyi, krize sebep olan fertlere daha büyük çıkmazlara sebep olmamaları gerektiğini hatırlatarak, daha sonraya bırakıyoruz. Şimdi istifa gerekçelerinin tahliline geçelim:

İSTİFA GEREKÇELERİ ÜZERİNE DÜŞÜNCELER

11 kişiye sözcü olarak istifa gerekçesini açıklayan Atilla Sav, reformların gerçekleştirilmesi imkânının kalmadığını, yurdumuzun kalkınma hamlesinin engellendiğini ve bu şartlar altında vazife yapamayacaklarını açıklamış, teferruatlı

istifa gerekçelerini daha sonra bildireceklerini belirtmiştir. Bu resmi açıklamadan ayrı olarak, bazı basın organlarına geçen 5 veya 6 maddelik istifa gerekçesi de göz önüne alınırsa, ehemmiyetle üzerinde durulması gereken bazı meseleler tebellür edecektir.

● Birincisi: Reformları yapma imkânının ortadan kaldırıldığını söylemek ve buna örnek olarak da getirilen bazı reform tasarıları üzerinde çıkan tartışmaları göstermek, bir peşin fikire dayanır? O da, kendileri gibi düşünmeyen veya düşünmesine imkân olmayan herkesi, makul, gerçekçi, adil ve millî ıslahat hareketlerine karşı olarak göstermek temayülüdür. Hemen belirtelim ki, bu tür bir peşin fikir, yanlış olduğu kadar, meselelerin hâlinde karşılaşılan güçlüklerin de sebepleri arasındadır. Bir feridin veya grubun, düşüncelerini, Türkiye'de yaşamıyormuş ve parlamento ile beraber faaliyet yürütmüyormuşcasına, layuhtı bir kılıfa bürütmesi; kendi dışındakileri de millî, adil, gerçekçi reformları engelleyen zümreler olarak vasıflandırması hatalıdır.

● İkincisi: Yapılan bu hareket, millet düşmanlarına, reformlar maskesi arkasında geniş propaganda yapma imkânı verecektir. Komünizmin kaîmşörleri, masonluğun rotatif ağaları, ve kitle içerisine girmiş kızıl tahrikçiler, malum propagandayı, allayıp pullayıp piyasaya süreceklerdir. Meydana gelecek bu durumu ve bundan doğacak kötü neticeleri, istifa sahipleri, tahmin ettiler veya edemediler, bilerek veya bilmeyerek bu harekete teşebbüs ettiler, orası, gelişen hadiseler karşısında, nazarı itibara alınmayacaktır. Doğacak olayların mesulü olarak, onbir kişi, her zaman hatırlanacaktır.

● Üçüncüsü: Bazı gazetelerin yayınladığı 5 ve ya altı maddelik gerekçe arasında, dehşetle okuduğumuz şu madde açıklamaya muhtaçtır. «Erim

— Komünistlerin yayın organı olan «Ortam» dergisi, 19 Nisan tarihli birinci sayısında, istifa eden onbir Bakan'ın lideri Karaosmanoğlu'nu, resimde görüldüğü şekilde takdim etmişti. Ve biz o zaman buna bir mâna verememiştik. Son istifa ve istifa gerekçesinde kullanılan ifadelerle acaba bu resim vuzuha mı kavuşuyor?

Hükümeti, işbaşına geldiğinden bu yana, 12 Mart Muhtırasını desteklemiş olan aydın çevreler küstürülmüş, bunlara karşı yapılan girişimler, bu çevrelerin desteğinin kaybolmasına sebep olmuştur. Eğer, bu madde, sol çevrelerin istifaya renk vermek için uydurduğu bir madde değil de gerçekten istifa gerekçesinde varsa, o zaman istifa sahiplerinin geniş bir açıklama yapmaları gerekecektir. Kimdir, kendilerine girişim yapılan ve küstürülen aydınlar? Ve bu maddenin, Sıkıyönetim Komutanlığınca süresiz kapatılan Ortam dergisindeki şu satırlardan farkı nedir?: «Ama bugün bu vicdan muhasebesini yapıp, koyamam gerekiyor... Ve de günümüzde en büyük yardımcılar olacak o insanları niye kendinden uzaklaştırdığını uzun uzun düşünmesi gerekiyor! O insanlar ki, tutucular koalisyonu ile daha ba-

ğundan itibaren mücadele etmekle kalmamış, 12 Mart sonrası kısa bir müddet Erim'e de kendisini bu konuda bekleyen sürprizleri teker teker işaret etmişlerdir. Nerede, reform denince Erim'i alkışlayacak ileri yazar? Nerede, reform denince Erim'in paraleline gelip, bilimsel doğruları kürsülerde haykıracak profesör? Nerede, reform denince perende atmaya başlayan tutucular koalisyonuna karşı, protesto yürüyüşü yapacak öğrenci? Nerede, reform denince Erim'i desteklemek için bildiri yayınlayacak öğretmen?.. Ortam, Sayı, 18; Kemal Bisalman).

Bu tür sesler, Erim hükümetini açıkça halktan koparmak ve marksist bir grubun yan kolu haline getirmek istemiştir. Acaba istifanın bu maddesi ile yukarıdaki sözler arasında hangi fark vardır? Açıklanması gerekir. Acaba küstü-

rülen aydın, Sıkıyönetim Mahkemesinde 6 yıl 8 ay hüküm giyen Mümtaz Soysal mıdır? Veya benzerleri midir?

İstifa üzerine, gelişen olaylara göre daha bazı şeyler söylemek mümkündür. Fakat durumun hassasiyetini gözönünde bulundurarak daha başka yorum yapmayı uygun bulmuyoruz. Hissi selim sahiplerine, yapacakları hareketlerde, milletimizin ve vatanımızın içinde bulunduğu durumu hesaba katmalarını ve yabancı seslere kulak vermemelerini hatırlatırız. Herkes imtihan veriyor. Millet vicdanı ve tarih önünde... Millet, siyasî krizlerin artık durmasını canı gönülden arzu ettiği şu günlerde, mesul fertler ne kadar hassasiyet gösterebilirler azdır.

NOT: Bu yazı, istifa gerekçesi tam olarak açıklanmadan yazılmıştır

Milletin Kararından Kaçabileceklerini Sanan Komünistler Ve Bu Konuda Takip Edilmesi Gerekli Politika

Geçen hafta, bütün Türkiye, bir olayın heyecanlı ve sinirli havasını yaşadı. Bütün milletin nefret, kin ve intikam duygularını galeyana getiren bu olay, devlet, ordu ve millet düşmanlarından başının, tutuklu bulundukları, cezaevinden kaçışları olayıydı. Evet, temelinde milyonlarca şehidin mübarek kanının bulunduğu devletimizi yıkıp memleketi, kızıl ordunun vahşet ve zulmüne teslim etmek isteyen hain ruhlu beş ajan; Mahir Çayan ve grubu tutuklu bulundukları Maltepe Askerî Cezaevinden bir yolunu bulup kaçmışlardı. Bu kaçış olayının, millet vicdanında meydana getirdiği galeyanı, nefret ve intikam duygularını görebilmek için, bizzat millete kavuşmak, onun arasında bulunmak gerekir.

Civarından bir kuşun dahi uça olur da, hem de idam talebiyle yargılanan üçbeş zibidi, elini kolunu sallaya sallaya çıkar giderler? Bir olayın efkârı umumiyeyle siddetle alâkalandıran bu yönünü, tahkikatı bilfiil yürüten resmi şahıs ve kuruluşlara bırakarak bu olaydan alınacak dersler ve selâmetimiz bakımından izlenmesi gerekli politika üzerinde duracağız.

KOMÜNİZM İDEOLOJİK BİR SALDIRIDIR

Bilindiği gibi tarihi yapan, milletlere belirli bir şekil ve yön kazandıran ana unsur, temel muharrik kuvvet, ideolojik çarpışmalardır. İdeoloji, şu veya bu temel inanç ve fikir manzumesinin belirli disiplin kaideleri içinde muayyen bir şekil alması ve bir hedef haline gelmesi demektir. Millet varsa; o milleti yödüran bir ideoloji vardır demektir. İdeoloji yalnız kendisinin kabul edilmesini ve kendi haricindeki ideolojilere ittifat edilmemesini ister. Olaylar da işte, milletleri kuran, yödüran ve şekillendiren ideolojilerin bu inhisarî tabiatından doğar. Bu ideolojiler kavgasında, kendi ideolojik temel ve muhtevasına sahip çıkmayan milletler, kuvvetli ideolojiler karşısında sarsılır ve yıkılırlar.

Milletimiz, bütün tarihinde olduğu gibi günümüzde de, ideolojik kuvvet

lerin insafsız hücum ve baskıları altında bulunmaktadır. Şimdiye kadar sürdürdükleri amansız mücadelelerle beynelmilel bir mahiyet kazanmış bulunan hristiyanlık ve Yahudilik, çeşitli siyasî, fikrî ve iktisadî akımlarla millet varlığını tehdide devam etmektedir. Bugün için, millet hayatımız bakımından, bu akımların en tehlikelisi, şüphesiz ki, komünizmdir. Beynelmilel Yahudiliğin, dünya milletlerini yıkıp yok etmekte vahşî bir silah olarak icad edip kullandığı komünizm, bütün imkânlarını kullanarak, milletimizi, vahşî cenderesi içine sıkıştırmaya, her zamankinden daha fazla çalışmaktadır. Bilinmelidir ki, komünizm, ideolojik bir saldırdır. Karakterine uygun olarak, saldırılarında hiç bir hudut tanımaz. Komünist Rusya, «dünya ihtilâli»ne ulaşmakta bir sıçrama taşındır. Dünyayı, komünizmin şahsında beynelmilel Yahudiliğin ta hakkümüne, zulmüne terketmeden komünizm, saldırısını bir an olsun durdurmaz. Komünizmin temel stratejisi bellidir. O da dünyayı komünistleştirmektir. Bu stratejik hedefi elde edebilmek için başvurduğu vasıta ve âletler, sonsuz denecek kadar çoktur. Komünistleştirilecek ülkenin coğrafi durumuna, kültürel ve manevî yapısına, iktisadî şartlarına göre vasıta, âlet ve taktik kullanılır. Bütün bunlar bilinmeden, gereken zecrî ve dinamik tedbirler alınmadan komünizmin önüne geçilemez.

KOMÜNİZMİ MİLLETİN BAŞINA BELÂ EDENLER

Beynelmilel sionizmin silahlı tecavüz hareketi olan komünizm, Türkiye'yi tehdit eder bir seviyeye içimizdeki beyinsizler, fikirsizler ve inançsızlar yüzünden gelmiştir. İhanete kadar varan gaflet, vurdumduymazlık, beceriksizlik, cesaretsizlik ve hareketsizlik, komünizmi sımarttı ve sımartmıştır. Komünizm, ikiz kardeş olan masonluğun ve onun hizmetinde ve inhisarında bulunan vasıtaların omuzlarına basa basa gelmiş ve devleti tehdit eden bir merhaleye ulaşmıştır. Milleti, düşmanlarına

karşı koruma liyakatinden mahrum sözde politikacılar, memleketin, uçuruma doğru, adım adım itilişi karşısında, sadece seyirci kalmışlardır. Kimisi iktidar koltuğuna tırmanabilmenin ihtirasıyla, kimisi her şeye rağmen iktidarda kalma gayreti içinde ve fakat hepsi de, kendilerine gayri millî mahfillerin karandık hücrelerinde empoze edilen duygu ve düşüncelerle komünistleri sıvazladıkça sıvazlamışlar ve milletin başına belâ etmişlerdir.

Düşmanın niyetlerinin nereye kadar uzandığını bilemeyecek kadar cahil; onun hareket tarzını, başvurduğu taktik ve metodları göremeyecek kadar gafil ve ahmak sözde idarecilerin yanında, alında gayri millîlik vasfını, bir fahişe denâeti içinde taşıyan gayri millî basın da, memleketin bugün içinde bulunduğu içler acısı durumun baş sorumlularındandır. Millî ne varsa hepsini çamurlara bulayan ve millî olmayan her şeye övgüler düzen işbu gayri millî basın, susturulmadıkça, millî meselelere hizmet eder bir olgunuğa mecburen getirilmedikçe, milletin yüzü gülmeyecektir.

KOMÜNİSTLERİN ŞİRRETLİKLERİ

Gafil politikacıların gafleti, gayri millî basının alkışları ve millî endişeden yoksun bir kısım sözde idarecinin vurdumduymazlıklarıyla, kendilerinden geçmesine şamaran komünistler, şirretliklerini ve küstahlıklarını, milletin temel müesseselerine saldırmaya kadar ileri götürmüşlerdir. Milyonlarca şehidin kanının üzerine bina edilmiş devletimizi zi hoyratça darbelemek, varlığını, şeref ve haysiyetimizi, emanetne tevdi ettiğimiz şerefli ordumuza âdîce saldırmak, mukaddes bildiğimiz ve varlığımızın sebebi ve gayesi olarak kabul ettiğimiz ne kadar değerli miş varsa hepsine alçakça ve sorumsuzca hücum etmek, olağan ve tabii şeylermiş gibi telâkki edilir hale gelmiştir. Millet hayat ideallerini kuranın şuuru içinde bulunan Mehmetçiğe, düşmanlıkları o kadar açıktır ki, onu her yerde ve her za-

man hakaret yağmuruna tutmaktadırlar. En son, mahkemelerde takındıkları tavır, devlete, adalete ve bunların şerefli temsilcisi üniformalı millet evlatlarına ne kadar kin ve nefretle dolu olduklarının açık bir ifadesidir. Cezaevinde, sorumlu bir binbaşımızı ve erimizi hırpalayıp yaralamalarının, mahkemede askerî savcıya küfredip mahkeme heyetine fiilî saldırılarda bulunmalarının, mahkeme salonunun inzibatından sorumlu subay ve erlerimizin üzerleri ne çullanmalarının, başka türlü bir manası olamaz. Böylece bir taraftan, kendilerine dikte edilen, mahkeme heyetini, hücum ve hakaretlerle istifa ettirmek şeklindeki komünist taktiklerini uygularken, öbür taraftan millî müesseselere karşı besledikleri düşmanlığı açığa vurmaktadırlar. Millet varlığını ve huzurunu ordunun haysiyet ve gururunu, devletin beka ve varlığını umur samayan, tehdit eden bu adamlara, hak ettikleri zecrî muamele bir ibret-i müessire olarak mutlaka yapılmalıdır. İktisadî hayatımızdaki perişanlığın gerçek sebeplerinden birinin de, bu şirretlere, hak ettikleri ölçünün dışında, yumuşak muamelelerde bulunulduğu zannının halkımızın vicdanında yer etmesi olduğu unutulmamalıdır.

Türk Devleti, milleti ve ordusunun demokrasi, hürriyet, insan hakları gibi, mânâ ve şümülüne meçhul bir takım yaldızlı kelimelere kurban verilemeyeceği unutulmalıdır.

KOMÜNİSTLERİ MAZUR GÖSTERME VE KURTARMA ÇABALARI

Devlet, ordu ve millet düşmanlıkları, kendi ifadeleriyle de açık bir şekilde ortaya çıkan komünistleri, hâlâ mazur gösterme ve kurtarma çabaları devam etmektedir. Milletten kopmuş bir sürü ne idüğü belirsiz, doğrudan ve açıktan müdafaaları mümkün olmadığından, çeşitli ifadelerin arkasında, komünistleri mazur gösterme yarışında bulunuyorlar. Bir taraftan, insani ve hissi (Sayfayı Çeviriniz)

duyguları tahrik ederek, çarpıtılacakları muhtemel, ölüm cezalarından kurtarabilmek için, idam cezalarının kaldırılması kampanyasını sürdürürlerken, diğer taraftan yurt dışındaki milletimizin düşmanlarını tahrik ederek ordu ve devletimiz aleyhinde kampanyalar düzenlemekte dirler. Fransa, Almanya ve İngiltere'de dağıtılan ve ordumuzu bir sömürü ve işgal ordusu olarak tanıtan bildiri ve afişler, gafillerin gözü nü açmalıdır. Milletinin haysiyet ve şerefini, bir hainler şebekesine karşı koruyan ve Türk Devletinin medar-ı iftihar olan şerefli bir müessesenin mensuplarını, yabancılar na zarında kötü göstermeye çalışanlar kahrolsun! Uyanık evlâtlarının bekçiliği altında bulunan memleketimiz de, herhangi bir ihanet yapamayacaklarını anlayan hainler güruhu, millet aleyhtarî faaliyetlerini memleket dışına taşımışlardır. Fransız Le Monde gazetesinin öncülüğünde başlatılan ve bütün Avrupa'yı sarma istidadı taşıyan ve maalesef bir çok sanat ve edebiyat adamını da menhus ağına çeken millet aleyhtarî harekete iltifat edilmeyeceği aşîkârdır. Türkiye'yi dışarıda zalim ve faşist bir ülke olarak tanıtanlara ve recek herhangi bir hesabımız yoktur ve onların şamatasıyla, devlet yıkıcılarına iltifat edecek de değiliz. Bununla beraber bilmekteyiz ki, gerek yurt içinde ve gerekse yurt dışında, senelerden beri milleti tedirgin eden ve devletimizi kızıl bir ihtilâlin kucağına yuvarlanmaya ramak bırakan satılmışları kurtarma çabaları, yoğun bir şekilde devam ettirilmektedir.

KOMÜNİSTLERİN YENİ TAKTİKLERİ

Türkiye'de bir komünist devleti kurabilmek için komünistler bütün gayretleriyle çalışmaktadırlar. Artık arkasına saklanacakları herhangi bir paravan kelime ve düşünce de kalmamıştır. «Amerikan uşaklığı», «faşizm», «gericilik», «sömürü», «işbirlikçi» gibi maske kelimelerin, na sıl bir niyeti sakladığı artık herkesin

malûmudur. Niyetleri, hem de kendileri tarafından ifade ve davranışlarıyla artık ifşa edilmiştir. Gayeleri, Türk devletini komünist bir Sovyet devleti haline getirmek, Türk milletini komünizmin azat kabul etmez esaretinin emrine vermektir. Mehmetçiğin yerine kızıl orduyu getirmek, tabii zenginliklerimizi ve emeğimiz komünizmin emrine tahsis etmek... İşte kendilerine karşı bugün haysiyet savaşı verdiğimiz komünistlerin niyet ve çalışmaları, bu gayelerin tahakkuk ettirilmesinden ibarettir.

Niyetlerini bu kadar açığa vurmuş bir şebekenin, yapmayacağı bir namussuzluk ve göze alamayacağı bir ihanet yoktur. Kaldı ki, hareketlerinin bu safhasında doktrinleri, kendilerine bazı görevler de yüklemektedir. Devletin varlığını koruya bilmek bakımından bunları, bilhasa emniyet, tesri ve icra adamları mutlaka bilmek zorundadırlar.

Komünistler bu safhada, bir taraftan devlet kademelerine sızma gayre tinde bulunurlarken; diğer taraftan sert ve öldürücü teşebbüslerde bulunurlar. «İntihar Hücreleri» teşekkül ettirmek ve bu hücreler vasıtasıyla memleketi kan ve dehşete boğmak peşindedirler. İçtimai mevkii yüksek birisini ve bilhasa hükümet adamlarından, ordu ve emniyet yetkililerinden birisini kaçırıp rehin olarak tutmak veya öldürmek de, ya kayı ele vermiş taraftarlarını kurtarmak için baş vurdukları bir voldur. Bu usullere başvurduktan sonra, memleketin, huzursuzluğun gayyasına gömülmesi, tedhiş ve terör devrinin bütün şiddetiyle başlaması, artık kaçınılmaz bir sonuç olur. Bu bakımdan işin şakaya gelir tarafı kalmamıştır. Komünistlerin yurt içinde ve yurt dışında bütün imkânlarıyla eyleme geçtikleri ve Başbakanı, sık sık «devlet büyük komplolarla karşı karşıyadır» dedirttikleri bir sırada, işin ehemmiyetine eş ciddi ve zecri tedbirlerin alınmayışı büyük bir vurdumduymazlık olur. Vurdumduymaz

ıkların ise, son beş senedir, Türkiye'yi ne hale getirdiğini herkes bilmektedir.

Milyonlarca mübarek insanın gözü yaşı, kanı ve teri karşılığı kazanılan bu vatan, üç-beş soysuzun, istediği şekilde at oynattığı bir diyar olamaz. Bu vatanın gerçek sahipleri, sessiz ve mütevekkil milletimiz, inkisar-ı hayale uğramamak için, kendilerine şatafatlı isim ve sıfatları ve ren sabotörlerin zararsız hale getirilmesini beklemektedir. Milletın arzu sunu, ümidini, hissini ve kalbini, hareketinin çıkış noktası olarak kabul edenler çökmez ve ölmez. Biz başkasının değil; bu milletin çocuklarıyız ve onun emrindeyiz. Başkalarını memnun edeceğiz düşüncesiyle, her şeyimiz olan bu milleti gücendirmeye ve karşıma almaya hakkımız yoktur. Milletın tasvibini alan ve gönlünü kazanan politik kadro, mil-

leti yanında ve arkasında bulacaktır. Aksi takdirde, milletin barışmaz ve anlaşmaz tavrının kahredici hava sında boğulmak mukadderdir.

Bu bakımdan, devlet kundakçılarının yargılandıkları mahkemelerde, millete ve onun fedakâr muhafızı, kahraman Mehmetçiğe küfredilmesine artık müsaade edilmemelidir. Bazı karanlık niyet ve kelimelerin arkasında gayri millî basın, komünistlerin millete küfredme belgeleri olan ifadelerini, sütunlarında nakletme fırsatı verilmemelidir.

Böylece hem devletin haysiyeti korunmuş olacak ve hem de bir kısım cücenin devletirtilmesine müsaade edilmemiş bulunacaktır. Bir ibret-i müessire teşkil edecek olan tavrı, karar ve icraatlar, bir sürü haşerenin yetişmesine imkân veren bataklıkları da kurutacaktır. Milletın beklediği budur.

— Sıkıyönetim Mahkemeğinde, hakime küfredecek kadar ileri giden kızıl eşkiyanın hareketleri karşısında milletin sabır taşı çatlama müddetini doldurmaktadır. Anlaşılabileceği dileği ile...

Demirel Mevzuunda Söylenecek Çok Şeyimiz Var Demirel Mecmuamızı Mahkemeye Verdi

Öğrendiğimize göre Bay Süleyman Demirel kendisi ile ilgili bir yazımızdan dolayı mecmuamızı mahkemeye vermiştir. Demek Süleyman Demirel artık oldukça hassas!.. Daha dün kızıl çeteciler caddelerinde nümayiş yaparlarken, ihtilâl hazırlıklarında bulunurlarken, eski devrin Başbakanı hiç de hassas davranmıyordu. Hatta bu hadiselerle yeşil ışık yakarcasına «yollar yürümekle aşınmaz» diyerek, vurdumduymazlığını, mesuliyetsizliğin en çirkin örneklerini veriyordu.

Acaba Demirel bugün neden bu kadar hassas? Yoksa eski şahsiyetini, komünistler karşısındaki tutumunu inkâr mı ediyor? Hayır. Demirel hep aynı Demirel. Ancak korkuyor... İpliğinin pazara çıkmasından korkuyor...

Yeniden Millî Mücadele mecmuasını mahkemeye vermesinin başka türlü izahı yapılamaz.

Dava henüz soruşturma safhasındadır. Mahkemeye intikal ettiğinde dediklerimizi, delilleriyle ispata hazırız. Şimdilik dava konusu olan yazıdan bazı pasajlar sunuyoruz.

«Bay Demirel'in başvekil olduğu günlerde, serbestçe teşkilatlanmalarına en ufak müdahale de bulunmadığı, kızıl itler milletin mukaddes ne

si varsa hepsine, adice saldırıyorlardı. Bu saldırıların yıkıcılığını arttıran faktör ise, o günlerin Demireli idi. Ona Morrison Süleyman diyorlardı. Ses yok. Ona Türkiye'nin başına, yabancı bir devletin simsarı, başvekil olarak gelemez diyorlardı. Ses yok.

Ve nihayet Demirel'in aczi bütün vehameti ile Türkiye'yi felâkete sürüklüyordu. Gene ses yok. Bir avuç kızıl kudurgan bay Demirel'in şahsiyetine ve varsa eğer mahremiyetine tecavüz ediyorlardı. Ses gene yok. Çetin Altan gibi bir zavallının dokunulmazlığının kaldırılması meselesinde, bir avuç kızıl kuyruvun saldırıları karşısında, şaşkın tavuğa dönmüşlerdi.»

(.....)

«Türkiye'nin kaderi üzerinde kumar oynayan bay Demirel, Türkiye'yi kanlı ve kızıl bir ihtilâl eşğine, bay İnönü ile birlikte paslaşa paslaşa götürmedi mi? Bir avuç kızıl kuyruğun gözler zinde gelişen ve derinleşen ihanetini, devletin hangi vasıtası ile durdurmağı ve yok etmeyi düşünmüş müdür? 1968 Mayısında serpiilen, genişleyen ve talebe hareketleri adıyla yaf-talanan Kızıl anarşizmi, takbih yerine, İnönü ile birlikte alkışlamadı mı?

Dünyanın hangi memleketinde, bir avuç ku-

durganın tam üç uzun yıl, üniversiteleri bir kızıl terör yuvası haline getirmesine göz yumulmuştur.

Şimdi sormak zamanıdır, bay Demirel. Şimdiye kadar cüret, cesaret bekleyen meseleler karşısında, bugünkü şirretçe cüretiniz nerelerde geziniyordu. AP saflarından istifa ederken, komünistler karşısında titrerken, bugünkü sevimsiz ve bedava cüretiniz nerelerde idi?

1964 lerin. Beynelmilel Masonluğun kesin desteğini kazandıktan sonraki hayalleri ile dolu Demireli, aynı güçlerin yeni desteğine mi kavuşuyor? Türk milletinin şimdi düşündüğü budur.

Ve şuna emin olunuz ki, kazandığınız Beynelmilel desteğin gücü ne olursa olsun, bay İnönü gibi, yani 1972 de reiscumhur yapmayı vadedtiğiniz İnönü gibi, siz de siyasi bir mefta olmaktan kurtulamayacaksınız.

Şimdiden milletin kalbine atmağa çalıştığınız, ordu düşmanlığını hiç bir Türk üzerinde tesiri olmayacağı gibi, Türk milletinin sizi ve koz mopolit ekibinizi, millî irade ile tasfiye edeceği ni aklınızdan çıkarmayın.

Gayretleriniz boşunadır bay Demirel...»
(Y. M. Mücadele Sayı 89. Baş Makale).

Dumanlı Havayı Bekleyenler Pusuda.

Büyüyen Geçim Sıkıntısı Nasıl Giderilebilir?

Geride bıraktığımız son birkaç yıl komünistlerin kanlı saldırıları, iğrenç tecavüzleri ile geçti. Milletten endişesi büyüktü. Devletin yıkılmasından, memleketin düşman eline geçmesinden korkuyordu. Türk ordusunun duruma müdahale etmesiyle, üniversitelerdeki dinamit sesleri, kurşun vızıltıları, laboratuvar tahripleri durdu. Sokak nümayişleri ve kavgaları kesildi. Kızıl tehlike tamamen yok edilememişse de milletin yüreği birazcık olsun serinledi.

Ancak; halk halihazırda dahi rahat bir nefes almış değil. Bugün komünizm ve benzerleri gibi tehlikelerin yanında, kitleleri rahatsız eden, içten içe kemiren bir başka araz vardır: Pahalılık.

PAHALILIK NEREDEN GELİYOR?

Pahalılığın sebepleri olarak a) Devalüasyon, b) İşçi dövizleri ve personel kanununun getirdikleri, c) Üretimin ihtiyaçtan az olması zikredilebilir. Devalüasyon yani paranın değerinin düşürülmüş olması, maliyet fiyatlarının yükselmesine sebep olmuştur. Personel kanunu ve işçi dövizleriyle alım gücü artınca zamlar kendiliğinden gelmiştir ve bundan sonra da zamların devam edeceği anlaşılmaktadır.

Hükümet bazı tedbirler düşünmektedir. Ancak bu tedbirler iyi ölçülüp biçilmezse, yarayı daha da derinleştirebilir. Hastalık tedavi edilmez hale gelir. Bu ise komünizmin ekmeğine yağ sürmek demektir.

YENİ VERGİLERİN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

Süpheşiz pahalılığın önüne geçmek için başta gelen tedbir istihsalin artırılmasıdır. Bu da yeni yatırımları icap ettirir. Maliye Bakanı'nın 1972 mali yılı bütçesi ile ilgili olarak yaptığı açıklamadan anlaşıldığına göre yeni bütçe 51 milyar 930 milyon liradır. Bütçe bu haliyle mevcut gelirlerin çok üzerindedir.

Bütçenin bu kadar kabarık olmasının en önemli sebeplerinden birisi yeni yatırımlardır. Eğer ek imkânlar bulunmazsa bütçe açık verecektir. Care olarak yeni vergiler düşünülmüştür. Vergi kanunların da yapılacak olan değişikliklerden sonra 8 milyarın üzerinde bir ek gelir temin edilmiş olacaktır.

Simdi bu konu üzerinde biraz düşüneyim. Gelir vergisi, kurumlar vergisi, gayri menkul değer artışı vergisi, Emlâk vergisi, işletme vergisi, damga vergisi, harclar, mali denge vergisi (Tasarruf bonolarının vergi haline getirilmesi) ve benzeri vergi kanunlarında yapılacak değişiklikten elde edilecek olan 8 milyarlık yük neticede tüketicinin üzerine yüklenmeyecek midir? O zaman halkın satın alma gücü daha da düşecek, sıkıntılar, ızdıraplar gittikçe katmerleşecektir. Yatırımlar zaruridir. Fakat bunun için gerekli olan para halktan, yurtdışından savdığımız yeni vergilerle temin edilme yoluna gidilirse, bozgunculara istismar kapıları ardına kadar açılmış olur.

KOMÜNİZMİN ARZULADIĞI ORTAM

Komünizm mikribu açlığın, sefaletin, vurgunun, soygunun, iç çekismelerin, koltuk ve menfaat kavgalarının hora teptiği ortamda gelişir. O hiçbir zaman açlığın ve sefaletin ortadan kaldırılmasını arzu etmez. Daima ızdırapı meydana getiren sebepleri körükler, sonra da istismar eder ve kendisi için ihtilâl ortamı hazırlamaya çalışır. Bolşevik ihtilâli olmazdan önce Rusya'nın içinde bulunduğu şartlara bir göz atacak olursak durumu daha iyi havrayabiliriz. «8 Ekim 1917 günü dördüncü geçici hükümet kurulmuştur. Fakat hükümet de-

ğişikliklerinin faydası neydi? Partiler bakanlık için birbirini yiyordu. Hallolmanus meselelere eklenen yeni yeni düzensizlikler durumu daha da karıştırıyordu; açlık, işsizlik, grevler, yağmacılık, soygunlar, her şeye, bilhassa hükümete karşı ayaklanmaya elverişli bir ortam hazırlamaktaydı. Hükümet acz içinde ne yapacağını bilmiyordu. Halkı, haklı istekleriyle başbaşa bırakmış, bolşeviklerin yalan tuzağına terketmişti. «Kerenskilik» adı ile anılan bu hava içinde bakanlar makamlarında katkınma hayali plânlarını kuruyorlardı.» (İhtilâl - Enver Esenkova - Sayfa 47).

Neticede halk tahrik edildi. Kurtuluşu isyan etmekte gördü. Farkında olmadan, bir müddet sonra, komünizmin kızgın cehennemine yuvarlanmıştı. Sunu kesinlikle söyleyebiliriz ki, Rusya'da Bolşeviklere ortam hazırlayan Kerenski devri olmasaydı, Lenin ihtilâl yapamazdı. Bu husus üzerinde hangi parti veya zümreden olursa olsun bütün vatanseverlerin uzun uzun düşünmeleri şarttır.

Türkiye'deki Lenin çömezleri de bir Kerenski devri arzu ederler. Bunun için de parlamentoda, Hükümette, devlet mekanizmasında, basında, fabrikalarda kısacası girebildikleri veya tesir etme imkânı buldukları her yerde işleri aksatmaya, memleketi ve milleti içinden çıkılmaz bir buhranın içine itmeğe gayret göstereceklerdir. Maksatları; açlığı, sefaleti, ızdırapı körüklemek, sonra da istismar etmektir.

Süpheşiz yıpratılacak hedef olarak da kendilerine engel olan en büyük millî güç Orduyu seçeceklerdir.

Sanki bütün bu sıkıntıların müsebbibi Millî Ordu imiş gibi gösterilerek, halkla ordu arası açılmak istenecektir. Kızıl ihtilâlcilerin arzusu her zaman bu olmuştur. Bundan sonra da değişmeyecektir. Ordunun yıpranmasına, itibarının sarsılmasına asla fırsat verilmemelidir. O halde ne yapılabilir?

VERGİ KAKAKÇILIĞI, ADALETSİZLİK VE İSRAF ÖNLENMELİDİR

Pahalılığın önüne geçmek için elbette istihsalı arttırmak, onun için de gerekli yatırımları yapmak zaruridir. Burada önemli olan, lüzumlu paranın yükünü fakir milletin sırtına yüklememektir. Yeni vergiler halkın sırtını biraz daha kambur-

laştıracaktır. Buna mani olmanın tek yolu vergi kaçakçılığını önlemektir.

Pratik bir misal verelim. Anadoludan gelen tüccar İstanbuldaki ithalatçıdan 100 liralık mal aldığı anda kendisine 60 veya 70 liralık fatura kesildiğini görür. Bu tabii gayri kanunidir. Ama geçerlidir. Neticede büyük ithalatçılar ki, bunların % 80'inden fazlası Yahudidir, kârlarını gizlemiş oluyorlar. Dolayısıyla vergilerinin büyük bir kısmını kaçırırlar veya hiç vermiyorlar. Hatırlanacağı gibi geçen sene yetkililerin yaptığı açıklamalara göre bu ve buna benzer sebeplerden dolayı kaçırılan vergi, devlet kasasına gelen verginin %70'inden fazladır. İşçi, memur esnaf ve Anadolu tüccarı vergisini zaten vermektedir. Yatırımlar için gerekli olan para yeni vergilerle değil vergi kaçakçılığına mani olmak suretiyle temin edilmelidir.

Yeni vergiler kinsa dahi, bunların ne definin az gelirli bir kimsenin olmaması sağlanmalıdır. Yıllık geliri kendisini geçin dirmekten çok uzak olas bir ferdî, yeni vergilerin boyunduruğu altına sürmek bize isyandan başka birşey kazandırmayacaktır. Zira ferdî, boynuna taşıyamayacağı boyunduruğun takıldığını görünce onu kırıp atacaktır. Bu ise lüzumsuzluk, iç çekişmeler ve didişmeyi artıracaktır.

Bu husus göz önünde bulundurularak sabit ve dar gelirli zümrelerin dolaylı veya dolaysız olarak vergilendirilmesini önlemek mecburiyetindeyiz.

İkinci olarak korkunç ve illet halini alan lüks ve israfa bir kılıç darbesi vurmak ve bunun önüne geçmek zarûrettir. Her gün, geçim sıkıntısı içinde muzdarip yaşayan halkla alay edercesine, gazete sayfalarını dolduran lüks ve israf haberlerinin kökünü kurutmak lâzımdır. Falanca artistin köpeğinin boğazındaki milyonluk kolyenin, filanca milyonerin kızını evlendirirken yaptığı yüzbinlik pastanın Türk milletinin iktisadî hayatının kanseri olmasına mani olunmalıdır. Belirli bir azınlığın, bir gece de tüketip yokettiği iktisadî imkânların, zın, millet hizmetine verilmesini önlemek artık geçmektedir.

Süpheşiz, bu zümrenin lüks ve israfına mani olacak tedbirler, pekçok kişi tarafından protestoya uğrayacaktır. Ama, milletimizin acı günlerinin artmaması ve bitmesi için bu çok küçük azınlığın protestolarına aldırmamalıdır. Türkiye'de yalnız se sini duyurabilenlerin hak sahibi olmadığı ve ülkenin gerçek sahiplerinin huzur ve saadet içinde yaşadığının ispatı ancak bu tür bir hareketle mümkündür. Bilmem kaç yüz bin liraya yaptırılan bir elbise, pek çok yarım çarık köylü çocuğunun ızdıraptan gerilmiş yüzüne, kısa da olsa bir tebessüm getirecektir. Bunu, kuvvetli bir azim, sınırsız bir millet sevgisi ve gelişecek protestoları bastırabilecek çelikten bir irade yapabilir. Ve Türkiye'nin geleceği böyle bir iradeye bağlıdır.

Ve yapılacak son hareket te, millî gelirlerin adaletli bir dağıtımını temin etmektir. Bu da istihsalde soygunu önlemekle olur. Millî servetin, gayri millî kuvvetlerin elinden millet hizmetine girmesini temin etmeden, istihsalde soygunu önlemeye ve adil bir millî gelir dağılımını temin etme imkân yoktur.

Pusuda bekleyen komünist tahrikçiliğini boğabilmek için, hayal perest kalkınma planlarıyla oyalanmak yerine, gerçekçi ve millî kararlar vermek şarttır. Ve bu en kısa zamanda temin edilmelidir.

Türkiye'nin beklemeye takatı yoktur

— Rus komünist ihtilâlinde, Kerenski'nin bakanları koltuklarında kalkınma hayalleri kurarken, açlık, işsizlik, pahalılık, sefalet almış yürümüş ve bu durum kızıl ihtilâlcilerin, yalan ve istismara dayanan propagandalarına fırsat hazırlamıştı. Basiretli fert ve politikacı, plan ve programlarını gerçekçi, millî demokratik temellere dayayabilen kimsedir. Hayaller, milletleri huzura götüremez. Resim, Türkiye'nin ekonomi politikasına kendi düşüncesine göre yön vermeye çalışan, fakat istifa eden Karaosmanoğlu'nu gösteriyor.

Eğitimde Milli Tarihimizin Damgası

12 Mart'tan sonra işbaşına gelen yeni hükümet, millet hayatının belli bazı kesimlerinde reformlar yapmaya kararlıydı. Yetkililer bu hükümetin, yapılması gereken bazı reformları yapmak için işbaşına getirildiğini daha ilk günlerde açıkladılar. Nitekim Başbakan Nihat Erim de yapılacak düşünülen reformları Başbakanlığının daha ilk günlerinde açıklamaya başladı.

Anayasa reformu yapılacak ilk işti. İçine sürüklendiğimiz durumdan 1961 anayasası da mes'uldü. Öyle ise önce anayasadaki reform tespit e dilmeliydi. Evet öyle oldu. Birtaraftan Anayasa-da yapılacak değişiklikler tesbit edilirken diğer taraftan da vergi reformu, toprak reformu, Eğitim reformu gibi meseleler ortaya atıldı. Biz burada Eğitim reformu üzerinde duracağız. Eğitim reformunun hedefleri hükümet programında şöyle gösteriliyordu :

«Eğitim reformu, ilk orta yüksek öğretim sisteminin, yaygın eğitimi, öğreten sorununu ve eğitimde yönetim örgütünü kapsayacaktır.» (1)

EĞİTİM REFORMUNA NİÇİN LÜZUM GÖRÜLDÜ?

Reform sözü insana bir deformu hatırlatır. Demekki yukarıda belirtilen eğitim reformunun kapsadığı sahalarda bir deform olmuş. O sahalarda yeniden düzeltmeler ve değiştirmeler yapmak gerekiyor. Eğitim sisteminin yeni baştan kurmak gerekiyor.

Türkiye'deki Eğitimin ve eğitim sisteminin gayri millî gayri ilmi ve verimsiz olduğu şüphesiz gerçektir. Birçok kimsenin bu gerçekte birleşmesi mümkündür. Ve genel anlamda eğitim reformu hareketinin meşrûlaşması da bundandır.

Türkiye'deki vatanseverler senelerdir bu gayri millî eğitim sisteminden şikâyetçidirler. Mevcut eğitim sisteminin muhteva metot ve müesseseleriyle birlikte yetersiz olduğu birçok kimselerce belirtilmiştir. Dağdaki çobandan üniversitedeki profesöre kadar binlerce insan, yıllar boyu mevcut eğitimden şikâyetçi olmuşlardır.

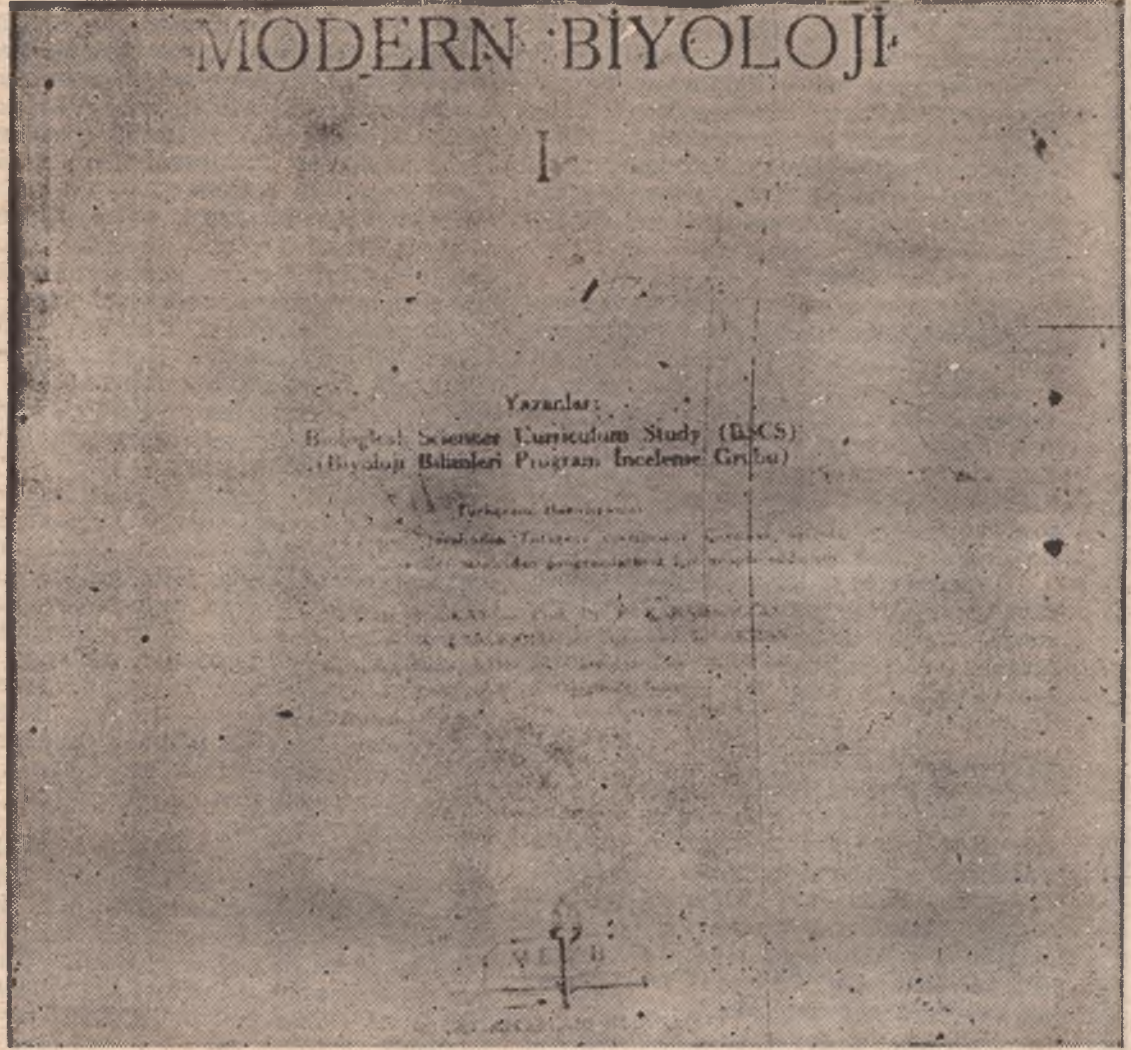
Ancak ne var ki bu yakınmalar, bu şikâyetler havada kalmış, hiç bir müsbet cevap alınmamıştır. Gün olmuş reform diye eğitimimiz bir çıkmazdan bir başka çıkmaza sokulmuştur. Değişecek, düzelecek, verimli olacak diye bir buhranlı safha yeniden meydana getirilmiştir. Her geçen yıl üstüste yığılan buhranlar bugün dağ gibi önümüze dikilmiştir.

Türkiye'deki eğitimin ihtiyaca cevap vermekten çok uzak son derece verimsiz ve milletin kalkınmasında tesirsiz olduğu anlaşılınca bugün yeni bir eğitim reformuna ihtiyaç duyulmuştur. Eğitimimizin niçin verimsiz olduğu ve ihtiyaca cevap vermeyeceği tam olarak anlaşılmasa bile netice sevindiricidir.

EĞİTİM NEDİR?

Her eğitim ferde belli bir doktrini benimsetmeye çalışır. Belli bir doktrini kazanan, benimseyen fert, o doktrinin yükselmesi için gereken imkânları eğitimle elde eder. Eğitim içinde fertte, belli bir doktrinin istediği değişiklikler meydana gelir. Eğitimle ferdin davranışı, bilgi ve kabiliyeti yani beden ve zihni yetenekleri değişir ve gelişir. Eğitim yalnız öğrenme faaliyeti değildir. Eğitim ferdin veya milletin sadece maddî kalkınmasını hedef alan bir vasıta da değildir. Eğitimin mahiyetini anlabilmek için bir insanın ve bir milletin mahiyetini bilmek ve anlamak gerekir.

Her insanın bir biyolojik yapısı, maddî yapısı - bir de ideolojik yapısı vardır. İnsanı sadece belli kimyevî maddelerden meydana gelmiş bir organizma gibi düşünemeyiz. Veya insanı maddeyi üretmeye memur bir makina olarak da kabul edemeyiz. İnsan ekonomik ilişkilerden anlayan bir «ekonomik hayvan» da değildir. İnsan bir milletin ferdi ve bir ideolojinin müntesibidir. İdeolojik yapısı, insanı bütün diğer canlılardan ayırır. İnsan hakkında bu temel ilmi bilgileri bilip, kabul etmedikçe insanın eğitimini, eğitimin mahiyet ve tarifiyle bilemeyiz. Umumiyetle materyalizmin te siriyile insanı maddî bir varlık olarak anlayan

— Yukarıda gördüğünüz fotokopi, Modern Biyoloji kitabının ikinci sayfasıdır. Ve burada kitap (Biological Sciences Curriculum Study (BSCS) tarafından hazırlanmıştır. Ve kitap aynen Türkçeye tercüme edilmiştir. Şimdi liselerde bu kitap aynen okutulmaktadır. Ama bütün saçma lıkları, gayri ilmiyetleri ve sakatlıkları ile beraber. Bu durum, reform değil, milletin çocuklarının zihninde meydana gelecek reformun (şeklini bozmanın) hazırlığının yapılması manasına gelir.

ve bilgisizlik çöplüğünden birtürlü ayrılmayan kimseler eğitimi gerçek mahiyetiyle anlayamazlar.

Eğitim; insanın mensubu bulunduğu millete, insanlığa ve kendisine karşı vazifelerini yerine getirebilmesi için suur ve beden kabiliyetlerini düzenleyen, geliştiren terbiye ve öğretim faaliyetidir. (2)

EĞİTİMİZ NE ZAMANDAN BERİ VERİMSİZ VE GAYRİ MİLLİDİR?

Eğitim, elbette bir milleti yükselten sihirli değnek değildir. Fakat bir milletin yükselmesi bu yük ölçüde o milletin, uyguladığı eğitim sistemi ile doğru orantılıdır. Bu gün mükemmel zannedilerek taklidedilen eğitim sistemlerini düşünelim. Bu sistemler mutlaka hiç olmazsa maddî kalkınmasını gerçekleştiren milletlerindir. Ya Amerikanın ya Almanya'nın veya bir diğerinin. Geri kalmış milletler kalkınmanın anahtarı diye, maddî kalkınmalarını gerçekleştiren milletlerin eğitim sistemlerine sarılırlar. Bu ilk ve basit görüntü, milletlerin yükselme dönemlerinde en mütakâmil eğitim sistemine sahib olduklarının ifadesidir.

Öyle ise tarihimize gözatabiliriz. Türkistan'da yaşayan atalarımızın en kuvvetli oldukları günlere kadar gidebiliriz.

Sonra Büyük Selçuklu Devletinin, Anadolu Selçuklu Devleti'nin en kuvvetli olduğu günleri araştırabiliriz. İşte bu araştırdığımız dönemler atalarımızın eğitimde de en kuvvetli olduğu dönemlerdir.

Osmanlı İmparatorluğunun kuruluşunu ve yaklaşık olarak 1683'e kadar devam eden muhteşem yükselişini gözönüne getirelim. Görülür ki, yükselişi işaretleyen eğri yukarı doğru çıktıkça Osmanlı İmparatorluğunun eğitim sistemi de daha üstün bir durumdadır. 1683'ten sonra durum tersine dönmüştür. Her geçen gün İmparatorluk biraz daha yıpranmış, biraz daha zayıflamıştır. Nihayet Osman Beyle birlikte sıfırdan başlayan yükselme eğrisi 1683 te aşağıya inmeye başlamış ve 1918 de tekrar sıfıra yaklaşmıştır. Eğitimimizin durumunu işaretleyen eğri de birinci eğriye daima paralel olarak ilerlemiştir.

Kanuni'den sonra Eğitim sistemine sızan gayri millî unsurlar eğitimimizi gün geçtikçe millîlikten uzaklaştırmıştır. Eğitim millîlikten uzaklaşıkça ilmiyetten de uzaklaşmış ve tamamen verimsiz hale gelmiştir. İlmî otorite gittikçe kaybolmuş, milletlere ve ilim tarihine ışık tutan alimlerin yerini sapık felsefî cereyanlara gömülmüş sahte alimler işgal etmiştir.

— TANZİMAT DA BİR REFORM HAREKETİYDİ —

Beynelmilel millet düşmanları ideolojimizi tahrib edip, devletimizi yıpratıp ve kurtuluş yolumuzu tamamen kararttıkları bir dönemde bize sahte kurtuluş yolları gösterdiler. Onların ihanetlerini anlayamadık. Yalanlarına kandık. Düşmanları dost edindik. Kurtuluş simidi olarak takdim edilen «Avrupa'yı taklid» işlemini baştan,

Millî Reform Tasımaları

olmayınca yenibaştan yapmaya koyulduk. İşte Tanzimat, I. Meşrutiyet ve II. Meşrutiyet, kendimizi inkâr ve Avrupayı taklid'de birbirini takiben kademelerin adıdır.

Bugün hadiselerin ardından bakabiliyoruz. Ve görüyoruz ki; Tanzimat ve meşrutiyetler yıkılışımızı hazırlayan başlıca amiller olmuşlardır. Ama ne tanzimatı, ne de meşrutiyeti ilân edenlerin veya alkışlayanların inancı bu değildi. Onlar bu yıkım hareketlerini birer «reform» olarak görmekteydiler. Onlarca Tanzimat bir reformdu. İmparatorluğumuzun parçalanıp yıkılmasına sebep olan meşrutiyetler birer «Reform»dular. Ve bu reformlar güya milleti kurtaracak, yıkılışı önleyecek ve bizi Avrupa milletlerinin seviyesine çıkaracaktı.

Bu «Reform»ların milletin başına ne açacağını yakinen bilenler elbette vardı. Onlar olup bitenlerden memnun değillerdi. «Reform» adı altında milletin kendine dinamit kondurduğunu bilmekteydiler. Fakat söz geçiremediler. Üstelik onlara cahil dendi. Gerici dendi. «Reform» düşmanı dendi.

1683 ten 1971'e kadar Türkiye de belki 50 kerre «Reform» olmuştur. Her umumî reformda «Eğitim» de ele alınmıştır. Bu reformların bir önemli ortak özelliği vardır. O da Avrupaya benzer endişesidir. Bir sonraki reformcu grup bir evvekinin daima kınamıştır. Ve kendilerinin Avrupa'yı daha iyi taklidedeceklerini, iddia etmişlerdir.

Şaşılan şey doğrusu. Asırlardır uğraşılıyor da bir türlü bu taklid işi başarılamıyor.

MESRUTİYETTEN BERİ EĞİTİMİZİN HEDEFLERİNİ YABANCILAR TESBİT EDİYOR

Millî değerlere sırt çeviren ve ajanların kuklası haline gelen Tanzimat ve Meşrutiyet idarecileri Avrupa'dan hazır eğitim sistemleri ithal ettiler. Askerî okullarımız bile yabancı uzmanların eline geçti. Ordumuz, eğitim müesseselerimiz birgün Fransız'ın kine ertesi gün Alman'ın kine benzetildi. Halâ devam eden şekli bir taklid aldı yürüdü. Humbaracı Ahmet Paşa adını alan kont de Bonwal, güya bize topçu birlikleri yetiştirdi. Eğitim uzmanı sıfatıyla en mahrem yerlere sızan ajanlar devlet sırlarını dışarıya sızdırdılar. Askerî ve sivil yüksek okullarda masonluk ve diğer bölücü fikirler yabancı hocaların kontrolü altında yayıldı.

Aynı yıllarda Robert Kolej, İkonomus mektebi, Seint Benait, Seint Jozef gibi yabancı okullar yurdumuzu istilâ ettiler. Gün geçtikçe ajan yuvalarının sayısı çoğalıyordu. Beynelmîlel güçler bu fesat şebekeleri vasıtasıyla devletimizi yıkmaya vatanımızı bölüşmeye karar vermişlerdi. Artık yurdumuzda uygulan sistem onların sistemi ve müesseselerin başındakiler onların adamıydı. Ne gariptir ki, «Reformcu»lar durumdan endişeli değillerdi. Onlar hala «kutsal reform»larının yürüdüğüni sanıyorlardı. Devlet uçuruma yuvarlanırken bile onlar gafletten uyanmadılar.

Gecmişte girişilen «Reform hareketleri»nden ve alınan acı neticelerden çıkarılacak dersler vardır. Geçmişte işlenen hataları bilmek ve onlardan sakınmak millet adına hüküm verenlerin yapacağı iştir. İdare edenler de edilenler de olanlardan hisseleri mesuldürler.

EĞİTİM MESELEMİZ CUMHURİYET'TEN SONRA DA HALLEDİLEMEDİ :

Daha Cumhuriyetin ilk yıllarında Millî Eğitimimizin hedeflerini tesbit etme meselesiyle karşı karşıya kalındı. Niçin eğitim yapılacaktır? Eğitimin pratik ve teorik hedefleri neler olacaktır? Bu hedeflere varmak için hangi metotlar takibedilecekti? Program ve plânlar nasıl hazırlanacak

tı? Evet bu hayati soruların cevabını bulacak bir akıllı uzmana ihtiyaç vardı. Bulundu. Bu adam çarpık nazariyeleri ile meşhur olan John Dewey oldu. Cumhuriyetin ilk yıllarında eğitim sistemimizin hedeflerini bu adam tesbit etti. (3)

50 yıldır ilköğretim, ortaöğretim ve yüksek öğretim sahasında binbir çeşit sistem denedik. Birini olmadı, başka birini aldık. Hep yabancı örnekten. Millet mikrobiyoloji laboratuvarlarında kullanılan kobaylar haline geldi. Fakat adına reform dendi.

İlköğretimde şimdiye kadar yapılan reformlara bir gözatalım :

«1926 İlkokul programı Fransa İlkokul programının incelenmesinden faydalanılarak meydana getirilmiş 10 yıl uygulandıktan sonra rafa kaldırılmıştır.

1936 İlkokul programı Almanya ilkokul programının incelenmesiyle meydana getirilmiş 12 yıl uygulandıktan sonra o da rafa kaldırılmıştır.

1948 ilkokul programı İngiltere ilkokul programının incelenmesiyle meydana getirilmiş 14 yıl uygulandıktan sonra bünyemize uymadı diye rafa kaldırılarak 1962 taslak ilkokul programı, Amerika Birleşik Devletleri ilkokul programı örnek alınarak hazırlanmıştır. 5 yıl uygulandıktan sonra yeterli görülünceye kadar bazı rötuşlarla 1968 ilkokul programı hazırlanmıştır.» (4)

Ve 1968 ilköğretim programı incelendiği zaman onun da millî bünyemize tam manasıyla uygun olmadığı anlaşılır. Müfredatta tarih ve coğrafya dersleri ile ilgili kısımlara gözatacak olursanız meselenin vehametini anlarsınız. Şöyleki: «Türklerin Anayurdu» «Türklerin Müslüman oluşu» «Fatih'in ve feth'in önemi» gibi meseleler okuma parçaları ile geçirilmiştir. Buna rağmen Yunanistan, Bulgaristan, Yugoslavya gibi ülkelerin siyasi, iktisadi, tarihi ve coğrafi durumları üzerinde iyice durulmuş ve çocuklara detaylı bilgiler verilmesi öngörülmüştür.

Bulgaristan Türkçeyi bile yasaklar ve «İstanbul bizimdir» diye bağırırken, Yunanistan; megal idea ve Enosis fikrini besikten mezara kadar yayırken bu saldırgan devletlere karşı tam millî bir eğitim uygulamamak vatanseverlik ölçüleri ile bağdaşamaz.

Bir memlekette kırk yılda 5 defa ilkokul programı değiştirilir, her seferinde bir başka yabancı örnekten alınmış kopya, millet hayatına tatbik edilirse o memleketin ilerlemesi düşünülemez. O memleketteki insanların kararlı, dürüst, işlerinin ehli olmaları imkânsızlaşır. O memleket bahtsız ve huzursuz bir yer olur.

Türkiye'deki huzursuzluğun gerçek sebeplerine ancak bu şekilde varılabilir. Memleketimiz de alabildiğine hüküm süren gayri millî eğitim sisteminden geçen insanlar; elbette tarihi kulelerimize kızıl bayrak çekerler. Ordumuza kurşun sıkarlar ve devletimizi yıkmaya, milletimizi yoketmeye kalkarlar.

ÇİRKİN BİR KOPYACILIK ÖRNEĞİ

KÖY ENSTİTÜLERİ

1940 yılından itibaren «KÖY ENSTİTÜSÜ» adıyla yeni eğitim müesseseleri kuruldu. Bu müessese mezunları öğretmenlik başta olmak üzere her meslekten anlayacaklardı. Meselenin bu garip tarafı bir yana. Bu okulların kurucuları, başta Tonguç olmak üzere adı geçen okulların «Sovyet politeknik Öğretmen Okulları»nın bir kopyası olduğunu açıkca ilân ediyorlardı. Komünist kolhoz sistemine göre kurulan Rus Okulu Türkiye'ye getirilmişti.

Kısa zamanda okulların mahiyeti anlaşıldı. Komünizan faaliyetler su üstüne çıktı. Tepkiler,

çoğaldı ve zamanın iktidarı adı geçen okulları kapatmı mecburiyetinde kaldı. Köy Enstitüleri tatbikatı da göstermiştir ki bir müessese hangi sistemden çıkmışsa, nereye giderse gitsin o sistemin temsilcisi yayıcısı olur. Gene unutulmasın ki; Tonguç ve ortakları da ihanetlerini «Eğitimde Reform» perdesi ile örtüyorlardı. (5)

Diğer orta dereceli ve yüksek okullarımızın durumu pek farklı değildir. Ayı şekilde taklid ve reform adı altında anlamsızlık görülür. 1940-1950 yılları arasında yazılan ders kitaplarına bir göz atarsanız hiç birşey anlayamazsınız. Çünkü: «dil-de reform» adı altında bütün ilmi terimler değiştirilmek istenmiş fakat muvaffak olunamamış, gülmeye duruma düşülmüştür.

Bugün bile Lise ve Yüksek Okullarımızda okutulan dersleri, yapılan laboratuvar çalışmalarını ve bu müesseselerin insana kazandırdıklarını düşünürsek, eğitim buhranımızı yakından anlarız.

BEYLER HİÇ KİMSEDEN YOL, USÛL

ALMAYINIZ

Köy Enstitülerinin kapatılması isabetli bir karar oldu. Ne var ki ondan sonra da eğitimde millî değerlere dönüş olmadı. Köy Enstitülerinden boşalan yeri doldurmak ve bir türlü rayına oturmayan Eğitim meselemizi halletmek için yeni uzmanlar aramaya başladık. O yıllarda Türkiye'ye gelen Amerikalı eğitim profesörü Dr. Ruffi'ye akıl danıştık. Eğitimimizin hedeflerini tesbit etmesini istedik. Bu isteğimiz karşısında Dr. Ruffi acılı bir cevap verdi ve doğru bir yol gösterdi :

«Biz Amerikalılar herşeye rağmen yeni bir milletiz. Eski ve asil milletlerin tarihteki muvaffakiyet sırlarını öğrenmeye ihtiyacımız vardır. Bunları araştırır, bulduğumuz iyi usulleri, Amerikan atmosferine göre tatbik yollarına gideriz. Askerlik sahasında (ikmal usullerini) Osmanlı Ordusundan öğrendiğimiz malumdur. Ders geçme usulü de bir Medrese usulü'dür.» (6)

Ruffi'nin bu sözleri milleti sevenleri utandırdı ve üzdü. Ancak millî değerlere sırt çevirenler için hiçbir mana ifade etmedi. «Osmanlı İmparatorluğunu incelemek muvaffakiyet sırlarını öğrenmek ve onları geliştirerek bugüne uygulamak.» Bunu kim yapacak? Osmanlı Ordusuna «emperyalist ordu» diyenler mi? Günlük zevkleri ve gelenin keyfi için geçmişine küfredenler mi? Avrupa'yı her şeye çare bir sihirli değnek olarak görenler mi? Kim sağlayacak millî değerlere dönüşü? Doktor Ruffi tavsiyelerine devam eder.

«Sonra şunu biliniz ki siz, tarihte defalarca muvaffak olmuş, defalarca büyük medeniyetler kurmuş bir milletsiniz. Geriye dönüp bakınız. Çok ciddi bir şekilde araştırınız. Muvaffak olduğunuz asırlardaki başarınızın sırları nelerdir? Onları bu gününüz. Yenileştirerek bu günkü hayatınıza tatbik ediniz. Ne bizden ne de hiç kimseden yol, usul almayınız. Söylediğim yol, sizin için en büyük muvaffakiyet yoludur.» Prof. Dr. Ruffi

Defalarca büyük medeniyetler kurduğumuzu, muvaffakiyet sırlarımıza tekrar dönebileceğimizi, başka kimselerden yol, usul almanın iyi olmadığını bir yabancından duyuyoruz. Kendi kitaplarımızdan, kendi eğitimcilerimizden bu türlü ferahlatıcı sözler işitmedik. Ne bahtsız milletiz biz.

Bugün hararetle sözü edilen «Reformları»nın ve bilhassa «eğitim reformu»nun metot ve stratejisini ana hatları ile Dr. Ruffi çizmiştir. İllâ bir yabancının sözüne kulak verilecekse bari O'nunkine kulak verilsin. Olmaz mı?

(Devamı gelecek sayıda)

Türk Milleti Suna Kan ve Benzerlerini Tanırmı?

Türk efkârı umumiyesi nezdinde Ferhunde Erkin, Ayhan Baran, Ulvi Yücelen, İdil Biret, Suna Kan, İlhan Usmanbaş gibi şahısların yeri nedir? Tarzında bir soru sorulursa, şüphesiz verilecek cevap:

— «Onları tanımıyoruz» olacaktır.

Ne acıdır ki milletimizin 600 küsur yılı aşmış tarihini «fossil»likle itham edebilen bu zavallı müzisyen silüetlerini cefakâr millete yine biz tanıtmak mecburiyetinde kalacağız. Bunun için asırların ihmeline uğramış, devamlı tahkir edilmiş ve edilmekte olan milletin affına sığınıyoruz.

Kimi Conservatoire National Supérieur de Musique de Paris'ten mezun, kimi Rusya'da musevi David Oistrach ile aynı orkestrada bulunmak şerefini (!) haliz bu batı dünyasının müzisyenlerini biz tanıtmak mecburiyetindeyiz. Zira, millet haklı olarak onları İtî gibi, Dede Efendi gibi tanıyamaz. Çakkü muhteremlerin Türkiye'de kalabilmesi için pek vakitleri olmadı zahir. Esasen kalmış olsalardı bile netice değişmevecekti. Zira onların musiki anlayışı ile milletin musiki anlayışı arasında, bu satırların tarif edemeveceği uçurumlar mevcuttu.

Size kısaca biyografilerinden pasajları naklettiğimiz mezkûr müzisyenler, Topkapı Sarayında divan müziğinin çalınmasından, İngiliz Kraliçesi Elizabeth'in Osmanlı kavuğu ile karşılaşmasından, Devlet Konservatuar Salonunda «İtî Gecesi» düzenlenmek istenishinden fena halde öfkelenmiş olacaklar ki, Kültür Bakanı Talat Halman'ın şahsında bütün Osmanlı tarihine hep bir ağızdan taarruza geçmiş bulunuyorlar. Sayın Suna Kan ve şürekasına bir itiraflarını tekrar takdim ettikten sonra «fossil»likle tahkir ettikleri Osmanlı tarih ve müziğinden nazizane kısacık bahsedeceğiz.

Klasik musikimizin tozlar, küfler arasından çıkarılması için yapılan bir iki faaliyet «irtica» olarak vasıflandıran Suna Kan şürekasından pivanist Ferhunde Erkin bakın ne diyor?

«Birtinci Dünya Savaşı sırasında kardeşim Necdet'le Union Française salonunda verdığımız konserde bulunan işgal ordusu kumandanları bizim Türk çocukları olduğumuza inanmamışlardı.

Doğrusunu sorarsanız biz bile inanamıyoruz. Nerde kaldı ki Frenkler, sayın Ferhunde hanım...

Suna Kan hanıma gelince! Ulus'tan dönme bir gazetede «Güneş batmayan imparatorluk» vani Osmanlı İmparatorluğunu tezvife yeltenmişler. «Türkiye'yi vaban cılara Osmanlı artığı cehresiyle tanıtamazsınız» diyor hanımefendi.

Bir milleti hele mensubu bulunduğu milleti «artık» kabul etmenin manasının takdirini hanımefendive bırakarak şu kadarını sövlelim ki: «Biz Osmanlı artığı değil, şerefli Osmanlıların mirasçısıyız». Hangimiz Topkapı Sarayını gezerken mah

cubiyetini gizleyebiliyor, sayın Suna hanım? Süleymaniye'yi, Sultanahmet'i, su üstüne bina edilmiş harika eser Yenicamiyi, Bendleri gezerken hiç mi ürpermediniz?

Affedersiniz! Böyle yerlerle alâkanızın olmadığını unuttuvarmışız.

Peki ya! Hâlâ yabancı devlet adamlarının misafir edildiği Sale Köşkünü, Dolmabahçe Sarayını da mı görmediniz? Zati alileriniz devlet adamları ile bu Osmanlı yapısı saraylarda tanışırken, Osmanlıların ruhu muazzap oluvordu.

Bir piyanist daha tanıştırmak zorunda kalıyoruz. Gülay Uğurata. Ulus'tan dönme Barış gazetesinde, Osmanlı müziğinin halkımızın malı olmadığını, bir avuç saraylıyı eğlendirdiğini, şimdi ise toplumumuzu temsil edemediğini yazmış. Peki sizin müzik mi halk'a mal olmuş? Konçertolar mı toplumumuzu temsil kabiliyetini haliz? Osmanlı müziği bir avuç saraylıyı eğlendirdi de, sizin müzik Beyoğlu, Sişli sosyetesinin malum simalarından başka kim tarafından beğenildi? 4 nivanı!

ve dersensiz deyin «Kös'lerin vuruşuyla kilometrelerce ötedeki Nemçe Kralını kaçıran», Alman millî takım antrenörü Helmut Schön'e «Beni Mehter takımınız korkutuyor» dedirten mehteri unutmak nâ mümkündür. Sayın Halman'la çekişmeniz bizi alâkadar etmez. Ancak belirtmek isteriz ki; Devlet Konser Salonlarında İtî'lerin, Dede Efendilerin ve daha nice bestekârlarımızın eserleri, en az Beethoven, Brahms, Bartok ve Erkin'in eserleri kadar takdim edilebilecek güzelliكتedir. Türk müziğinin tek sesli oluşu bir mahzur olamaz. Bunu mahzur gibi göstermek isteyenler evvelâ klâsik musikinin hangi yönünü etüd ettiklerini açıklamak mecburiyetindedirler. Bavan Suna Kan ve şürekâsının eserlerini çalmakla iftihar ettiği meşhur Beethoven bile Türk müziğinin, bilhassa mehter musikisinin eserleri üzerindeki tesirini itiraf eder. Sayın Suna Kan ve şürekâsı bu alicenaplığı bile gösteremedikleri için ne kadar hayranlanırlarca azdır.

Biz Suna Kan ve Benzerlerinde, bir türlü millettan olamamanın, onun ruh yüceliğine erişememenin ve İtî'nin bestelediklerinin Türk efkârı umumiyesinde kazandığı yüksek payeye vetişememenin kahredici ezikliğini görüyoruz. Ve acıyoruz. Gerçekten sanatkârın ruh ulvîyetine sahip olabildikleri zamanda, kendi milletlerine döneceklerini, bugüne kadar millete yaptıkları hakarettten dolayî diz çökün af dileveceklerini ümit ediyoruz. Zira bir sanatkârdan beklenen ruh yüceliği bu kadar nezaketli çok görmez zannediyoruz. Sımarıklık, civlik ve kızgın Türk düşmanlarının ağızla konuşmayı, bu milletin evladı olan bir ferde hususen bir sanatkâra yakıştıramıyoruz.

MİLLETİN SIHHATI KÂR MEVZUU YAPILMASIN

34 aydan beri hala neticeye ulaştırılmamış bulunan «Sosyal Sigortalar Kurumunun ilaç fabrikaları kurabilme ve yataksız tesislerinde ecza ne açabilme» meselesi, artık efkârı umumiyyede bazı haklı şüphelerin uyanmasına vesile olmaya başlamıştır.

Çoğunluğunu masonların teşkil ettiği Eczacılar Birliği Merkez Yönetim Kurulu ile Çalışma Bakanı Atilla Sav arasındaki söz düellosu kısmen de olsa bazı gerçekleri su yüzüne çıkarabilmıştır.

Hemen söyleyelim ki, Eczacılar Birliği gerçekleştirilmesi istenen SSK ile ilgili bu kanun teklifine sadece sahsî çıkar ve menfaat açısından itiraz etmektedir. Ve engellemeye gayretlerinde bulunmaktadır. Bu kanun teklifi gerçekleştirildi takdirde 2500 eczası ve 128 ilaç fabrikasının iflâs edeceğini ileri sürmektedir.

Çalışma Bakanı'nın da belirttiği gibi, Sosyal Sigortalar Kurumu'nun (SSK) sadece 40-50 eczane açabileceği göz önünde tutulsa yukarıdaki iddianın ne kadar mantıksız olduğu derhal ortaya çıkacaktır.

Halbuki meselenin aslı bu değildir.

Yılda 1 Milyar 50 Milyon liralık ilaç tüketimiyle Türkiye, Dünya ikincisidir. ki, bu para ile yıl 500 yataklı bir hastahane açılabilir.

Türkiye'de sadece ağrı dindirmek için 130 çeşit hap mevcudunun bulunduğunu düşününüz. Dünyanın hiçbir memleketinde insan sağlığı bu derece bir kazanç metası olmamıştır. Kırtasacıyede, hatta bakkal dükkanında bu'amadıklarınızı, eczanelerden rahatlıkla temin edebilirsiniz. Bu derdin bir tarafı...

Asıl öbür tarafı var ki; işte o, millî ekonomiyi kemiren bir kurt olmakta hâlâ devam etmektedir. Mesele şudur:

Türkiye'ye giren yabancı sermayenin %21'i ilaç sanayiine yatırılmaktadır. Yukarıda söylediğimiz 128 ilaç fabrikasının 2'si hariç, diğerleri ilaç maddelerini dış memleketlerden almaktadırlar.

Yine bu fabrikalardan 13'ü Türkiye'deki ilaç üretiminin %60'ını elinde tutmaktadır. ki, bunlar yabancı firmalara aittirler. Bugün dünya ilaç piyasasında büyük bir tröst kurulmuştur.

Beynelmilel sermayenin desteğinde bu tröstün temsilcilerinden sadece Hoffman La Roche A.G. firmasının yabancı ülkelerde 50 tane yan kuruluşu bulunmaktadır.

HALKTAN KOPUŞ

Baştarafı 3. Sayfada)
dayayan ufaklı büyüklü memur ordusu tam bir despot idaresi sürdürdüler.

İşte CHP'nin (çöküşünün,) halktan kopan herkese vereceği ders bu olmalıdır.

Türk aydını şuradan buradan kapıp öğrendiği bilgileri, formülleri iyice düşünmeli, sına-

malı, ezberledikleri adına Türk milleti gerçeğini ve ona saygı duymağa mecbur olduğunu unutmamalıdır. Formül ezberciliğini, gerçek yobazlığı ve inadı bırakmak gerek. Çünkü hem Türk milletin ümidi olan okumuş adama, hem de Türk milletine yazık oluyor. Hem de çok yazık oluyor!

Bu durum karşısında bizdeki ilaç fabrikaları birer ambalaj merkezi olmaktan öteye geçememektedirler. Çalışma Bakanı Atilla Sav'ın bu konuyla ilgili açıklaması bir hayli dikkat çekicidir.

«Yabancı ülkelerden yurdumuza yılda 120 milyon liralık ilaç hammaddeyi ithal edilmekte ve bununla 1 milyar liralık mütaahharat yapılmaktadır.

Aradaki farkın %17'si ambalaj, %14'ü propaganda, %9'u da işçilik tir.»

Yani 120 milyon liralık hammadde ambalajı, propagandası v.s. siile 1 milyar liralık ilaç olmaktadır. Hangi hammadde, maliyetinin 10 misline kullanılır hale getirilmektedir? Bu kadar büyük bir dengesizliğin külfeti kim çekmektedir? İlaç firmalarının rekabet yüzünden propaganda ve lüks ambalaj için sarfettikleri para yılda 310 milyon liraya yükselmektedir. Tabii ki, bu da ilaç fiyatlarının astronomik rakamlara ulaşmasına vesile olmaktadır. 1 sene içerisinde %140 artan ilaç fiyatlarının başka türlü izahı mümkün müdür? Yerli(!) fabrikaların, iktisadi otoritelerini kullanmaktan dolayı, yabancı firmalara ödedikleri «isim bedeli» 1 yılda 15 milyonu aşmaktadır. Bütün bunlar ilaç fiyatlarının yükselmesini sağlamaktadır. Ve külfet, dönüp dolaşarak bir yandan gayri sıhhi şartlar altında yaşama mecburiyetini de bırakılmış, diğer yandan eczane kapılarını aşındırma zorunda kalmış fakir milletimize yüklenmektedir. Bunun ızdırabını Adalar'da, Moda'da, Beyoğlu'nda, Nişantaşı'ndaki milyonluk vurguların patronları gayri millî azınlık elbetteki hissetmeyecektir. Çekmeyecektir.

Sosyal Sigortalar Kurumu, fabrika ve eczane açma imkânına kavuşmakla hiç olmazsa 7 milyon işçinin bu yöndeki sıkıntısını hafifletecektir.

Ekim'in ilk haftasında Cumhuriyet Senatosu'ndan döndürülen kanun teklifi hâli hazırda meclis ile senato arasında gel-git olmaktadır. İlaç firmalarının senato üyelerine maddî ve manevî baskı yaptığı volundaki şayialar gülünüp geçilecek yahut ta kulak arkasına atılacak kadar basit değildir.

Konu millî menfaatler açısından derhal ele alınıp halledilmez ise, bu gibi iddiaların önüne geçmek mümkün olmayacaktır. Ve milletin hassa siyetle takip ettiği bu konu, meclis üyeleri hakkında değerlendirme vasıtası olarak kullanılacaktır.

Hint-Pakistan Meselesinde Türk Dış Politikasının Beklenen Millî Hüviyeti

Hint birliklerinin Pakistan'a saldırısı ile gelişen olaylar karşısında, takip edilen Türk dış politikasını sevinç ve ümitle karşıladık. Dışişleri Bakanı Sayın Osman Olcay'ı, milletimizin hissiyatına tercüman olduğu ve uzun senelerdir özlediğimiz haysiyetli dış politikayı uyguladığı için millet adına tebrik etmek vazifemiz olmaktadır. Şimdiye kadar, hariciyemizin sönük ve başarısız siyaseti hatırlanırsa, Osman Olcay'ın ne kadar şerefli bir vazife ifa ettiği kolayca anlaşılabacaktır. İstenen, beklenen budur... Eğilmek, alttan almak, Avrupa krallarına etek öptürmüş bir ecdada sahip bizlere has davranış değildir. İşte son hareket bu yönde atılmış ilk adım olduğu için şerefli ve sevindiricidir...

27 Kasım akşamı resmi bir ziyarette bulunmak üzere Pakistan'a giden Dışişleri Bakanı Osman Olcay beraberinde Cumhurbaşkanı Sunay'ın Yahya Han'a gönderdiği mesajı da götürmüştür. Rawalpindi havaalanında çiçek yağmuru tutulan Dışişleri Bakanı, halkın; «Yaşasın Türk-Pakistan dostluğu, yaşasın Türk Milleti» haykırışları arasında büyük bir saygı gösterisine muhatap olmuştur.

Daha sonra Pakistan Cumhurbaşkanı General Yahya Han Olcay'ı kabul ederek; derin teşekkürlerinin Cumhurbaşkanı Sunay'a iletilmesini rica etmiştir. Gece, şerefine verilen yemekte bir konuşma yapan Osman Olcay: «Ziyaretim, Türkiye'nin gerektiğinde her zaman Pakistan'a yardımcı hazır olduğunu ispat eden bir delildir.» demiştir. Devamla; Türkiye ile Pakistan arasında çok sağlam bir dostluk bulunduğunu belirten Olcay; Pakistan ve Türkiye arasındaki bu dostluğun hiç bir şekilde bozulmayacağını ifade etmiştir.

4 günlük resmi ziyaretin dönüşünde Esenboğa havaalanında gazetecilerin sorularını cevaplandıran Dışişleri Bakanı; «Çatışmaların başlaması üzerine Türkiye'nin takındığı tutumun Pakistan'da şükranla karşılandığını ve milletimize beslenen sevgi ve dostluğun daha da güçlendirdiğini gördüm.» şeklinde konuşmuştur. Başka bir soruyu da, «Kesin olan olay, şu anda Hint birliklerinin Pakistan topraklarına girmiş olduğudur. Bunun ise devletler hukukunda izahı yoktur.» tarzında cevaplandırmıştır.

Öte yandan Doğu Pakistan-Hindistan sınırındaki çarpışmalar olanca hızıyla devam etmektedir. Hindistan hiç olmazsa zaman kazanmak ve Buktî Bahini kızıl gerillalarının «engeldes» hükümetini ilan etmelerini sağlamak azminindedir. Netice itibarıyla bütün bu gayretler Doğu Pakistan'ın parçalanması noktasında toplanmaktadır.

Son çatışmalarda Sovyet Rusya'nın ve Bey-

nelmîl Politikası'nın tesirleri büyük açıklık kazanmaya başlamıştır. Moskova, geçen sayımızda da belirttiğimiz gibi Hint Okyanusu'nun Dünya'nın kilidi olduğunda ısrar etmekte ve ne pahasına olursa olsun Doğu Türkistan - Afganistan - Pakistan - Hindistan yoluyla buraya inmeye çalışmaktadır. Bu stratejik hedefin tahakkuku için ilk planda Pakistan'ın parçalanması ve Moskova'ya uydu bir «Bağımsız Bengaldeş Hükümeti»nin kurulması gerekmektedir.

Geçtiğimiz günlerde, hadiseler tespitlerimiz doğrultusunda gelişmeler göstermiştir. Rusya, Hindistan ile arasında hava köprüsü kurmuş ve Hindistan'a büyük bir hızla silah sevkiyatına başlamıştır.

Diğer taraftan da Birleşmiş Milletlerde, Hindistan'ın Pakistan'a saldırısını haklı göstermeye çalışmış, savaşı «Barışçı bir hareket» olarak vasıflandırmıştır. Moskova, ayrıca Avamî Partisi lideri Muciburrahman'ın da serbest bırakılmasını istemektedir.

Hindistan Başbakanı İndra Gandhi ise barış (!) için Pakistan kuvvetlerinin Doğu Pakistan'dan çekilmeleri gerektiğinde ısrar etmektedir.

Beynelmîl politika Doğu Pakistan'ı parçalamakta ısrarlıdır. Ve oyunu çift taraflı oynamaktadır. Eğer Hint saldırısı bir müddet daha devam ederse kızıl gerillalar «Bengaldeş» adlı bağımsız (!) bir hükümet kurduklarını ilân edecekler ve bu hükümetin Pakistan tarafından tanınmasını isteyeceklerdir. Yani bu sık Doğu Pakistan'ın parçalanması oyununda madalyonun birinci yüzüdür.

İkinci yüzünde ise bunun psikolojik taarruzlarla gerçekleştirilmesine çalışılacaktır. Şöyle ki, Hint saldırısı şartlı olarak durdurulacaktır. Doğu Pakistan'ı parçalamak için isyana kalkan ve halen idam talebiyle muhakeme edilen Muciburrahman'ın serbest bırakılarak D. Pakistan'a dönmesi temin edilecektir.

Rusya, barış (!) için şimdiden bunu ileri sürmeye bile başlamıştır.

Uluslararası Hukukçular Birliği, Pakistan hükümetine aynı meyanda bir mesaj göndererek M. Rahman'ın akıbetini sormakta ve serbest bırakılmasını istemektedir.

Velhasıl, dünyanın en büyük müslüman devleti Pakistan, bugün beynelmîl bir komplonun ihanetiyle karşı karşıyadır. Bütün hislerimiz, kardeşlik bağlarımız, millî ideallerimizin doğduğu samimî arzularımız Pakistan'ın bu badireden sağ salim çıkmasını arzu etmektedir.

Ne var ki, dünya politikasını bugün hisler değil. Beynelmîl kuvvetler tayin etmektedir.

— İndra Gandhi, ana cephelere kadar gidip askerlerini Pakistan'a karşı kışkırtmaktadır. Sağ tarafta görülen resim ise Hint askerleri tarafından katledilmiş bir Pakistan subayının başının. Hint askerî birlikleri arasında sevinçle gösterilişini tesbit etmektedir.

CHP İçin Var Veya Yok Olma Kararı

Yeni bir genel sekreterin bulunmasına rağmen, CHP'deki çalkantılar herhalde devam edecektir. Zira fırtınanın sebebi adam yokluğu değil, bilakis herkesin «ben burdayım» demesindendir. Fakat herşeye rağmen CHP'de adam çokluğu varsa da, otorite ve fikir kıtlığı muhakkaktır. CHP, bünyesi ve teşkilatlanışı itibarı, millî bir fikrin etrafında toplanmadığı için, parti merkezine postu seren herkes miras paylaşmaya kalkışmıştır. Bu da Türkiye'nin bütün politik kadrolarında görülen hastalığı, otorite ve fikir buhranını hasıl etmiştir. İşte bugün, falan partiden filan siyasi teşekküle kadar politikanın muhtaç olduğu iki unsur budur: Fikir ve otorite. Ancak fikir derken memleketin siyasi, iktisadi, kültürel, içtimai, ahlaki ve benzeri meselelerini kökten halledebilecek millî bir doktrin; otorite derken de, bu doktrine sıkı sıkıya sarılmış politik, teknik, iktisadi ve içtimai bir kadroyu kastediyoruz. Bu kadro ise bugünkü şartlar altında; ne CHP'den, ne AP'den veya bir başka siyasi partiden, ne de bunların çeşitli şekildeki bileşiminden teşekkül edebilir.

CHP VE MARKSİZM

Bu hakikattir. Zira en basitiyle CHP'yi ele alalım. Bir grup tutturmuş «Ortanın Solu» diyor, diğer bir kısmı da «Sosyal Demokrasi...» Ama elde ne Ortanın Solu doktrini, ne de Sosyal Demokrasi fikri var. Hem sonra Sosyal Demokrasiyle komünizmi ayıran çizgi nedir? «Toprak işgallerini «devrimci eylem» olarak nitelendiren, bir felsefenin genel sekreterleriyle, işgal ve boykotu aynı şey kabul eden şefin ortak yönleri Marksizmin sırtını sıvazlamak değil midir?

Zaten eski Sekreter Ecevit öteden beri komünistlere yeşil ışık yakmış, komünistler de onu durmadan pohpohlamışlardır. Böylece komünistlerden destek gören sekreter, işi, «ben» demeye kadar varırmıştır. Bu durum şimdi de aynen devam etmektedir. Damadın deyimiyle:

«Eylemden sanık olmayanlar şimdi CHP içindeki «Ecevit ve tayfaları»nın arkasında. Yaşıyorlar, çiziyorlar, harekete bir felsefe yakıştırıyormuşlar.» (Milliyet, 28 Kasım 1971)

«Şimdi bilinçli Marksistler, ellerinden kaçırıkları noktadan tekrar Bülent Ecevit'in eteğine yapışmışlardır. Tekrar, karpuzun içini kızartmaya çalışmaktadırlar.» (Milliyet, 28 Kasım 1971)

CHP memleketin 12 Mart dönemine gelmesinde en az zamanın iktidarı kadar sorumludur. Kızıl eykiyayı parti merkezlerinde besleyip, sonra da sokağa salıveren o olmamış mıdır? Ancak 12 Mart Muhtırasından sonra toparlanmaya çalıştıysa da, komünistlerin olta taktıkları belli başlı teşkilât halen CHP dir. Eğer memleket yeni bir 12 Mart vasatına sürüklenmek istenirse, bunun baş sorumlusu yine CHP olacaktır.

«Bu rejimin bunalıtığı ve hareket etme kabiliyetini çok kaybetmiş Marksist, rejimi 12 Mart öncesine döndürmekte, kudretli CHP'yi ancak bir «Ecevit iktidarı» altında kendisine mütefik edebileceğini hesaplamaktadır.» (Aynı gazete, aynı makale)

...VE İNÖNÜ

Bütün bunları CHP'nin şefi İnönü bilir. Fakat gel gör ki aldırmaz. Hattâ teşvik ve tahrik edebilir. Zaten CHP nin millî ideallerle taban tabana zıt bir politika izlemesinin bir numaralı mesulü odur. Yine aynı gazetede başka birisi Şef'i şöyle anlatıyor:

«Ben Türkiye politikasını gazetecilik pertav sızıyla da izlemeğe başladığım günlerden bu yana, Sayın İnönü'nün gerçekten doğru, yol gösterici, önemli bir tek sözünü duymadım. Geriye gidin, koleksiyonları soğukkanlılıkla ve tarafsız bir gözle inceleyin göreceksiniz.

CHP Genel Başkanının bir sözü, bir süre sonraki başka bir sözüne, bir tutumu bir süre

— Bay İnönü, millî ideallere ters düşmenin, tarih boyunca işlediğin günahların cezası olarak ebedî muhalefet her halde sana az geldi. Şimdi partiden ihraç edilmekle karşı karşıya olduğun düşün ve son tercihi yap!.

sonraki başka bir tutumuna uymuyor. Bunları değişen şartlardan ötürü değişen tepkiler saymak da imkânsız.» (Milliyet 30 Kasım 1971)

Daha dün kadar, İnönü'ye ubudiyet derecesinde hürmet duyanların şimdi bu tarz hücumlara geçmesi ve paşababalarının vercek hüviyetlerini ortaya dökmeleri, İnönü'yü uyandırmalıdır. Bilmelidir ki İnönü, kötülük ve millet aleyhindeki ortaklık, hiç kimseyi yolun sonuna kadar götürmemiştir. İşte dükkân pohpohcuları, bugün kendisine bayrak açmışlardır. İnönü'yü kalın olarak kullanan Ecevit ve takımı, gizlemek lüzumunu duymaksızın, İnönü ile çekişmektedirler. Bunun sonu, İnönü'nün partiden ihracına kadar gidelidir. Bizden söylemesi.

Her ne kadar bazı kimseler Ecevit ile İnönü'nün hedefte ortak olduklarını, ancak yolların 12 Mart'tan sonra ayrıldığını söylüyorlarsa da aslında bu iddia mesnetsizdir. Zira 12 Mart'tan çok önceki de bu ayrılık vardı, bundan sonra da olacaktır.

SON TERCİHİ TEKRARLIYORUZ

CHP'nin bu durumdan kurtulması ve ıslahı için mecmuamızın geçen sayısında iki tercih ortaya atmıştık. Bunları aynen tekrarlıyoruz.

CHP için ilk tercih geçmişini inkâr etmektir. CHP ve İnönü tarih boyunca işlediği büyük günahın kefareti ödüyebilmek ve milletin sinesinde bir af kapısı açılmak için, bütün siyasi tarihini inkâr etmek ve şef korkusuyla yüreklerine kan indirilmiş milletin mazlumu evlâtlarından af dilemek mecburiyetindedir. Zira millete bütün tarihini, geçmişini inkâr ettirme suçu ancak bu şekilde belki affa uğrayabilir. Ancak bu da yetmez. Bundan sonra da gayri millî her politikayı yaşlanmış kabuğuyla birlikte bir kenara itmeli, millî ideallere sarılmalıdır. Bütün bunlardan sonra ise CHP nin yaşama şansı bu hususun millet vicdanındaki kabul veya reddine bağlıdır.

İkinci tercih ise; gayri millî, gayri insanî ve millete yabancı bütün teşekküller gibi tarihin sessiz sayfalarına gömülmektir.

Bu iki tercih ölümle hayat arasındaki yoldur.

VASFİ TEL Niçin Öldürüldü

Orta-Doğu yeni bir suikaste daha sahne oldu. Bu suikast, diğerlerinden farklı olarak, harbin, başlamadan evvel bitirilmesi prensibini hedef almaktadır.

Uzun zamandan beri beynelmilel kuvvetleri yedeğine alarak saldırılarını devam ettiren İsrail, çeşitli vesileler ihdas ederek siyonizmin «Nil'den Fırat'a» ilkesini gerçekleştirmek için çalışmaktadır. Aslında tamamen, beynelmilel politikaya mağlup olan Araplar, yine aynı meseleyi görüşmek üzere Kahire'de toplandılar.

27 Kasım'da Arap Savunma Konseyi toplantıları başlamıştı ki, derhal faaliyete geçildi. İlk defa ismi duyulan «Kara Eylül» adlı gizli bir Filistin teşkilâtının üç elemanı Konsey toplantılarına katılmak üzere Kahire'ye gelen Ürdün Başbakanı Vasfi Tel'i makinalı tüfek ateşine tutarak öldürmüşlerdir.

Bu hareketi, İsrail'in, dolayısıyla Beynelmillel Yahudiliğin maharetli oyunlarından biri olarak mütalâa edebiliriz. Bundan iki sene önce «İğrenç Bir Korsanlık Hareketi» diye nitelendirdiğimiz, bütün dünyanın gözü önünde, Fransa'dan kaçırılan beş hücumbot meselesi vardı. Bu da onun başka bir şekli, ustaca bir kovboy luk hareketi. İşin enteresan tarafı, suikastın bizzat İsrail casusluk teşkilâtı veya herkesin bir siyonist gerilla teşkilâtı olduğunu bildiği El-Fetih tarafından yapılmayıp, daha ismi cismi duyulmayan bir teşkilât tarafından yapılmasıdır. Tabii bunun maksadı gayet açıktır. Ve her haliyle görülmektedir.

Arap Savunma Konseyi'nin toplandığı, Arap âleminin kaderinin tayin edileceği bir görüşmenin arifesinde, böyle bir suikastın tertiplenmesinin gayesi, daha harp başlamadan Arap âlemini tedirgin etmek, toplantıyı normal bir hava içerisinde geçirmemek ve toparlanmalarına fırsat vermemek olduğu hemen anlaşılmaktadır.

Suikastın neticelenmesini müteakip yayınlanan bildiriler, «Kara Eylül» teşkilâtının ideolojik hüviyetini ortaya koymaktadır. Beyrut'ta bir kadın «Kara Eylül» teşkilâtı adına basın ajanslarına telefon ederek, «Hain Vasfi Tel öldürüldü» demiş, yayınladığı bildirinin sonunu da «Yaşasın Arap halkı, yaşasın Filistin devrimi» diye komünist sloganlarla bitirmiştir.

Ortadoğuyu Siyonizme peşkeş çekmek için faaliyet gösteren El-Fetih gerilla teşkilâtı da, suikast hakkında yazdığı methiye bildirisinde «Vasfi Tel, elleri Filistin ve Ürdün halkının kanına buluşmuş kişi için doğal sayılacak bir sona ulaştı» demektedir. Bütün bunlar hadisenin mahiyetini açıklamaya kâfidir.

Ürdün ordusu başkomutanı Mareşal Habes El Meccali Kral Hüseyin'e bir başsağlığı telgrafı çekmiş yapılan hareketin ideolojik karakterini de belirterek, karşı tedbirlere hazır olduğunu bildirmiştir. Özetle telgraf şöyledir :

«Aşkerlerimiz, Allah'ın düşmanı olan bu hainler, bu dinsizler ve siyonist uğraklarını ayaklarının altında çiğnemek için and içmişlerdir.»

Arap âleminin kurtuluşu ve Ortadoğu meselesinin çözümü ancak bu cümlelerin politikasını za yön vermesiyle mümkün olacaktır Arap liderleri!

İftiralar ve Cevaplar

Bay Toker Gerçekleri Tahrif Ediyor

Mücadele Birliği Tarihi Uyarı Vazifesinde

27

(Geçen Sayıdan Devam)

«Minbere Mihraba haçlar çakıldı;
Atıldı yerlere hakkın keşâmı,
Ezan yerlerine çanlar takıldı,
Yahudi orduları ezdi islâmı.»

TÜRKİSTAN

Senelerden beri Kızıl Rus ve Çin emperyalizmine karşı kardeşlerimizin kan ve ateşle sürdürdükleri Milli Kurtuluş Savaşı devam ediyor.

«Unutma kinini, fikrin dönmesin, Milleti yaşatan kindir ümididir. Üfle ateşini kinin sönmessin.»

Gülen başkalarıdır,

Ağlayan benim.

Oynayan başkalarıdır,

İnleyen benim.

Hürriyet masallarını işiten başka,

Kölelik şarkısı dinleyen benim.

Hür olan başkalarıdır, esir benim.

Hayvan safında sayılan benim.

Türkistanlı Çolpan

MİLLET EVLÂDI

Mensubu bulunduğumuz Türk Milleti ve İslâm Dünyası tam bir zulüm çemberi içindedir. Millet düşmanı zalim kuvvetler Türk ellerini ve İslâm Ülkelerini parça parça edip, hileyle, kanla, ateşle yok etmek istiyorlar.

Kıbrıs, Kudüs, Türkistan aynı vü cudun kanayan yaralarıdır. Bütün ezilen milletlerin son ümidi, İslâm dünyasının gözbebeği ve esir Türk ellerinin son sığınağı mukaddes vatanımız da köleleştirilmek istenmek tedir. Milletin imanı, kültürü, töresi, ahlâkı, serveti ve devleti haçlı, siyonist ve komünist emperyalistleri tarafından kemirilmektedir.

Bu zulme milletin kuvveti son verecektir.

Millet iman ve kültür savaşında galip gelecek, düşmanlar ezilecek, yok edilecek, o gün ızdıraplar denecek, ecdadın sevinecek.

İŞTE O ZAMAN BAYRAM SENİN OLACAKTIR.

MÜCADELE BİRLİĞİ

Türk Milletinin buhrandan kurtuluşu kadar değişmez bayram tebriği.

Aziz Millet,

Mübarek bayramların, senin şerefli başına, zafer taçları getirirdi. Her mübarek bayram, serhat boylarından gelen bir müjde ile dolardı. Bayramlarımız, müjde, saadet ve zaferin ahenği ile çınlardı.

Kütün müslüman Türk efeleri ve kardeş milletler bayramlarını getirdiği zafer, müjde ve saadete lâyık olmak için insana değil, Allah'a secde ederdi.

2- ze getirdiği, zafer taçları; Nalazgirt, İstanbul, Kosova, Belgrad, Mohaç ve Viyana!.

Sonra iman ve ahlâkımızın temel olduğu ideolojik yapımız yıkıldı. Zaferlerimiz bitti. Mağlûbiyetlerin acısı yüreğimizi yaktı. Her sahada hor, hakir olduk. Devam eden iman, kültür ve ahlâk yıkımı, ilim, medeniyet, askerlik, siyaset ve iktisat hayatımızı, çatırdattı. Vatanımız küçül

dü, halkımız, Haçlı, sionist ve komünist bıçağı ile doğrandı. Ufkumuzu, ızdırap kapladı. Hayatımız karardı.

Ey, tarihe şan veren millet,

Ey, şerefli milletin gerçek evlâtları,

Ey, Gazi Alpaslanların ideolojisi-ne sarılan millet,

Bizi işit! Bu sözü dinle!

İnsanlığa ilim, ahlâk ve iman öğretilmiş, şerefli bir millet, tarihin karanlığına gömülmez.

İmanını kaybetmeyen millet, ölmez.

İman, kültür ve ahlâkımız yarıdan diriliyor.

İmanı uğrunda mücadelede, millet mutlaka muvaffak olacak ve yeni bayramlar, yeni zaferler getirecektir.

Ey, imanlı nesil!

Ey, Gazi Alpaslan'ın ideolojisine bağlı olan millet evlâdı!

Şerefli başını kaldır; bak! Sana, ecdadının şanlı hatırasının yaşayacağı, aydınlık bir gün geliyor! Ağlamayı bırak, inan, düşün ve savaş! Atalarının ideolojisi senden bunu istiyor!

Milletin şerefi için,

Milletin saadeti için, açılan iman ve kültürü diriltme mücadelesine Mücadele Birliğinin saflarında, katıl. Zafer Hakkın ve Hakka inananlarındır.

Yaşasın millet!

Kahrolsun, Millet düşmanları!

Millet düşmanlarının ihanetine ve gafilin gafletine rağmen, şunu diyelim.

Aziz Millet!

Büyük Türk Milleti!

Yeniden milli mücadelemizin dördüncü yılında, bütün mü'minlerin bayramını tebrik ediyoruz. Bu kısa zamanda milli mücadelemizin bayrağı mukaddes vatanımızın her bucağında dalgalanmaya başladı. Binlerce fedakâr evlâdının yürüttüğü ve katıldığı şerefli milli mücadele; zafer, saadet ve şeref hedefine doğru yol alıyor. Sevinelim!.

Dinimizin tahkir edildiği, devletimizin kemirdiği, servetimizin soyulduğu, ahlâkımızın alaya alındığı vatanımızda; milli ızdıraba son vermek için yeniden başlayan milli mücadelemiz, bu sefer düşmanlarını keşin olarak yok edecektir. Mukaddes ümidimizi pekiştirelim.

Mukaddes dinimizin hor görülmediği,

Millî ahlâkımızın korunduğu,

Millî servetimizin millet hizmetine girdiği,

Ne işçinin, ne köylünün, ne esnafın ne de hiç kimsenin istismar edilmediği, istismar kaynaklarının kuru tuluğu,

Millî kültürün bayraklaştığı,

Milletin hizmetinde, milletin koruyucusu, güçlü devletin varolduğu Türkiye, istikbalimizin ufkunu par-

latıyor. Müjdeler olsun!

Aziz Millet!

Mukaddes dinini, güzel vatanını, temiz namusunu ve emeğinin hakkını korumak için; hayatlarının baharında son sözleri «Allah» olan mukaddes şehitlerin Ruhi Kılıçkırımların, Mustafa Bilgilerin... İmamogullarının... Önkuzuların vasiyetini unutma!

Hayatlarını Allah'a, millete ve vatanı adayan ve bugün komünist komploları neticesi, hapisane köşelerine terk edilmiş kahramanlarını, Yavuzları, Ahmetleri, Mehmetleri, isimsiz ve şansız yavruları unutma!.

Urumçiden Sofya'ya kadar millet ve din düşmanlarına karşı verdikleri şerefli mücadele esnasında şehid olan din ve can kardeşlerini hatırla!

Çin, Rus, Bulgar, Yunan hapisane nelerinde tutsak kardeşlerini unutma!.

İslâm âleminde esir Türk illerinde ve Türkiye'mizde, Allah için, millet için, vatan için çarpışmış şehidlerine fatihalar gönder, gazileri sevindir. Emanetlerini koru. Şehid ve gazilerinin akrabalarını gözet, yar-dım elini uzat!.

Vatanın kızıl baykuşların tüneği olmaması için, milli mücadeleye katıl, Mücadele Birliği'ni destekle!.

AZİZ MİLLET!

BAYRAMIN MÜBAREK OLSUN,
IZDIRABIN SON BULSUN,
MİLLÎ MÜCADELEN ZAFERLE
DOLSUN!.

Mücadele Birliği'nin, Türkiye'nin buhrandan kurtuluşunda daima rehberlik görevi yapacak olan temel görüşleri, halka mal oluyordu. Bu bildiriler ki, Mücadele Birliği onlara haklı olarak (uyarı) ikaz demiştir. Ve bu deyişinde dahî haklı olduğu, 12 Marttan sonra uyananların çokluğu ile anlaşılmış ve seneler önce söylenenleri bizzat devlet vesikaları defaatle teyid etmiştir. Ve bu bildiriler sadece ikaz değil, millet düşmanlarının ve kuyruklarının ve onların paralelinde bulunanların iğrençliğini, pisliğini, çirkefliliğini saklanmaz hale getirdiği ve gözler önüne serdiği için, kiralık kalemleri, satılık ağızları da harekete geçirecekti.

Metinlerin, Çetinlerin, Tokerlerin, Mokerlerin davranışlarını onun için sürpriz saymıyoruz. Tabii olarak beklenen şeyler diyoruz.

Mücadele Birliğinin hangi menfaat şebekelerini gıcındurup, hangi gizli kapaklı iş sürdüren halk düşmanı çevreleri kızdırdığını hatırlamakta fayda vardır. Biz kime söz söylemişiz? Kimden söz gelmiş? Ama ne zararı var yarası olan gıcınur derler. Meğer beynelmilel millet düşmanlarının rezil rüsvay edilmesine, bay Toker kalemsörümüz dayanamamış.

Şimdi bay Metin neye gıcunuyor

onu anlamak gerek. Anlamak için Toker'in canını sıkın bildirilerden bazılarını da okumak gerek. Öyleyse okuyalım.

KIBRIS HADİSELERİNİ AÇIKLAYAN BİLDİRİ

Okunduğunda görülecektir ki, Kıbrıs'a Türk askerinin çıkmasını, müdahale hakkının kullanılmasını istiyor, ve bunu engellemeye çalışan beynelmilel ve mahallî hiyanet şebekelerinin gayretlerine dikkati çekiyor. Sonra skandallar skandalları ta kip ediyor, çıkartma hareketinin nasıl geri bırakıldığı, garanti anlaşmaındaki müdahale hakkımızın nasıl kaçırıldığı, hadiselerin gelişmesi sırasında öğreniliyor. Ve millet matem içine gömülüyor.

İşte bu ve bunu takip eden bildiri, bilen söylemediği, bilmeyenin yaşamadığı gerçeği cesaretle ortaya koyuyor.

Kıbrıs faciasının yeni bir safhaya girmesi üzerine MÜCADELE BİRLİĞİ'nin Aziz milleti ve temsilcileri ni İKAZIDIR.

Aziz Millet!

Millet Evlâdı!

Mehmetçğin Kıbrıs'a dayanan sün güsü karşısında, Beynelmilel Sionizmin, Hristiyanlığın ve Komünizmin piçi olan Yunanlılık yeni bir dolap çevirme gayreti içindedir. Harp meydanında yenileceğini anlayan soysuz Yunanlılar, şimdi işi sulh mücadelesine döküyorlar. Beynelmilel millet düşmanlarının pis maşası Yunanistan Mehmetçikten tokadı her yerinde, kaybettiğini sulh masasında kazanmaya gayret eder.

1897 harbinde mağlup olduğu halde, dış ve iç millet düşmanlarının yardımı ve ihanetleri yüzünden sulh masasından galip çıkmıştı. İstiklâl harbinde de aynı oyunu oynamaya gayret ettiler. Milletimizin kan akıtarak kazandığı istiklâl harbini barış masasında diplomatlarımız kazandırmadılar.

Aynı hal bugün de tekrarlanmak isteniyor. Piç Yunanlıların değişmez hamisi beynelmilel Yahudilik ve onun maşası olan Amerika ve Rusya Mehmetçğin hareketini durdurmak ve Yunan'ı kurtarmak istiyor.

Ey Millet!

Eğer Mehmetçik, Kıbrıs'a çıkmazsa her şey biter 200 senedir dış ve iç millet düşmanlarının hiyanetleri yüzünden kaybedilen vilâyetlere bir yenisi eklenir ve Kıbrıs da gider.

Kıbrıs faciasının durmasını tek yolu, Adanın ilhakıdır, bunun için de çıkarma hareketi süratle yapılmalıdır. Çıkarmayı tehir edecek veya durduracak her hareket, millet düşmanlarının oyununa gelmek ve Kıbrıs'ı feda etmek demektir. Kıbrıs ise bizim son haysiyet kalemidir. Kıbrıs giderse milletin haysiyeti de yıkılır.

(Devamı var.)

G

E

C

E

N

H

A

F

T

A

28
KASIM

PAZAR

Tayinler

İçişleri Bakanlığı, Emniyet Müdür ve müdür muavini arasında yeniden bazı nakiller yapmıştır.

Bu konuda yayınlanan hükümet kararına göre, Aydın Emniyet Müdürü Recep Şeker Diyarbakır Emniyet Müdürlüğüne, Diyarbakır Emniyet Müdürü Adnan Arslan Polis Müfettişliğine, Emniyet Genel Müdürlüğü Birinci Şube Müdür Muavini M. Ali Özen Afyon Emniyet Müdür Muaviniğine, Emniyet Genel Müdürlüğü Dördüncü Daire Başkanı Reşat Akkaya İçel Emniyet Müdürlüğüne, merkez teşkilâtından M. Necmi Arat İzmir Trafik Şube Müdürlüğüne, Balıkesir Emniyet Müdür Muavini Şehabettin Açaröz polis müfettişliğine, Bursa Emniyet Müdür Muavini Muzaffer Acar İçel Emniyet Müdür Muaviniğine, Kayseri Emniyet Üçüncü Şube Müdürü A. Şerafettin Ayarlar Çankırı Emniyet Müdür Muaviniğine, Kocaeli Trafik Şube Müdürü Ahmet Tulumacı Elâzığ Emniyet Müdür Muaviniğine, İstanbul Trafik Şube Müdür Muavini Mustafa Tükenmez Malatya Emniyet Müdür Muaviniğine, İstanbul Trafik Şube Müdür Muavini Zeki Erol Kars Emniyet Müdür Muaviniğine, Bursa Emniyet Eğitim Şube Müdürü Cafer Vardar Çorum Emniyet Müdür Muaviniğine, İçel Emniyet Müdürü Salâhaddin Aydınalp polis müfettişliğine, İstanbul Emniyet Amirlerinden Ahmet Samim Oğuz Tunceli Emniyet Amirliğine, Bursa Emniyet Amirlerinden Mustafa Özekici Turhal Emniyet Amirliğine ve Eskişehir Emniyet Üçüncü Şube Müdürü Neşet Koçkan da Hatay Emniyet Müdür Muaviniğine nakledilmiştir.

Tayinlerle ilgili yorumumuz, «Bir Ölay Bir Yorum» sütunundadır.

Kahve Soygunu

Kahve yerine nohut satan bir şebeke ortaya çıkarılmış ve dört kişisi gözaltına alınmıştır. Polisten verilen bilgiye göre Şişli Esentepe caddesinde faaliyet gösteren Hüseyin Kelek, Hüseyin Cin, Ali Cin ve Vangel Zaharyadis, 30 çuval kavrulmuş nohutla tutulmuşlardır «Nil ve Erenler Kurum Kahveleri» adı altında piyasaya sürülen çekilmiş nohutların içinde ancak kahve kokusunu verebilmek için yüzde 5-10 oranında kahve karışımı olduğu anlaşılmıştır. Şebekenin elebaşlığını Vangel Zaharyadis yapmaktadır.

29
KASIM

PAZARTESİ

Köylüyü tahrik

12 Mart muhtırasından sonra Bursa'nın Orhanlı kazasında sol faaliyetlerde bulunmak ve halkı silahlı isyana hazırlamak suçlarından 12 öğretmen tutuklanmıştı. Ağır Ceza Mahkemesinde açılan davanın hazırlık soruşturması tamamlanmış, Ağır Ceza Hakimliğinin iddianamesinde 3 öğretmenin idamı, 9 öğretmenin ise 20 yıla kadar hapsi istenmiştir.

İddianameye göre, adı geçen öğretmenler «Orhanlı Aldırma Köylüler Birliği»ni kurmuşlar ve halkı devlete karşı silahlı isyana zorlamışlardır.

Bu tür komünist ajanları, öğretmenlerin prestijini halkın gözünde düşürmektedirler.

Şili Efsanesi

Şili'de boy atan komünizm, anti komünist faaliyetlerin artmasına sebep olmuştur. Anti Marksist öğrenciler iktidarı tekin için protesto gösterileri yaparlarken komünistlerin taşlı ve sopalı hücumlarına uğramışlardır. Her iki grup arasında sokak kavgaları sürüp gitmektedir. Marksizm, Şili'de hâlâ yerleştirilememiştir. Şili'nin Başbakanı Allende, kendi iktidarını zorla ayakta tutabilmektedir.

Kimden Kime?

Bir müddet önce Trabzonda gizli bir komünist teşkilatı açığa çıkarılmıştı. Bu teşkilatın bünyesinde pek çok doçent asistan öğretmen ve üniversite talebesi bulunmaktaydı. Hemen bu gizli teşkilatın açığa çıkarıldığı günlerin akabinde de Ordu ilinde 510 bin mermi ele geçirildi. 180 bin 933 adet dinamit kapsülü ve çeşitli patlayıcı maddeler bulundu. Bir soru ta kılmaktadır: Yoksa bu mermi kapsül ve patlayıcı maddeler gizli teşkilata mı gidiyordu?

Sefalele Karşı

Birleşmiş Milletler'e tayin edilen Çin diplomatları, her yerde bol para harcamaktadırlar. Girdikleri lokantalarda hesap pusulasının 10 katı bahşiş bırakarak, uçakta hosteslere bol bahşiş vererek ve 2.5 dolar kullanabilecekleri müzik kulaklıkları için 100 dolar ödeyerek memleketlerinde Mao'nun ken diilerine çektiği acılık ve sefalet yükünün acısını çıkarmaktadırlar.

30
KASIM

SALI

Bulgar Zulmü

Tarihin şerefi olmuş Türk Milleti bugün, bütün beynelmil millet düşmanlarının boy hedefi olmuştur. Asırlarca dünya hükmettiğimiz için, küfürün temsilcisi bütün milletler, İslâm'ın yıkılmaz bekçileri Türk'leri yoketmeyi amaçlamışlardır. Bu maksatla tertiple ne haçlı seferlerinin tümü geri tepmişti. Harb meydanlarında milletimizi yokedemiyecğini anlayan düşmanlarımız, bu defa milletimizin karakterini bozmak için, asimilasyon hareketlerine başvurmuşlardır.

Kerkük, Batı Trakya ve Türkistan'da girilen asimilasyon hareketlerine Rodoplar bölgesinde yaşayan 2 milyon kadar müslüman Pomak Türkü de dahil edilmiştir. Şu son 6-7 aydır Bulgar Komünist Partisi «merkez komitesi»nin almış olduğu gizli bir kararla sadistçe Rodoplar kesimindeki 2 milyon pomak Türk'ü Bulgarlaştırılmaya çalışılmaktadır. Pomak Türk'lerinin Ahmet, Mehmet ve Hasan gibi olan isimleri Petkof, Dimitrof yahutta Mihailof şekline çevrilmiştir.

Çirkin asimilasyon hareketi Bulgaristan'da 1957 yılında başlamıştı. 1957 yılına kadar Türkçe tedrisat yapmakta olan bütün ilk ve orta dereceli okullar, tedrisattan resmen men edilmiş ve okullarda Bulgarca tedrisat uygulanmaya başlamıştı. Son aylarda Darıdere, Madan ve Dovlen kesimlerinde 45-50 Pomak Türk öğretmeni görevlerinden uzaklaştırılarak, tevkif edilmişlerdir.

Yabancı Sermaye

Birleşik Amerikanın en büyük 70 firmasını temsil eden 103 iş ve endüstri adamı, Sovyet - Amerikan ticaretini artırmak gayesiyle Moskova'ya gitmişlerdir. William Barton'un başkanlığındaki Amerikan iş ve endüstri adamları heyeti, Başbakan Kosigin tarafından kabul edilmişlerdir. Amerikan iş adamları görüşmelere hazırlanırken, 10 günden beri Moskova'da bulunan Amerikan Ticaret Bakanı Maurice Stans, Amerika - Rusya ticaretini geliştirme için, Sovyet devlet adamları ile görüşmüş olduğu görüşmeleri bitirmek üzeredir.

Rusya Amerikan Sermayesi ni içine sokmaya neden ihtiyaç duymuştur? Çünkü Rusya'da iktisadi hayat krizlerle karşı karşıyadır. Rus ekonomisi iflasın eşiğine gelmiştir.

İkinci husus, dış piyasada devamlı Amerikan aleyhtarlığı yapıp, şimdi Amerikayla kendisinin gerdeğe girmesi samimiyetsizliğin ifadesi değil midir?

1
ARALIK

ÇARŞAMBA

Afyoncu ABD

Türkiye'deki afyon ekiminin yasaklanması için elinden gelen bütün gayreti sarf eden ve yasaklanmasını da sağlayan Amerika, Morgan Murpa ve Robert Steele adındaki 10 Amerikalı milletvekili tarafından açıklanmaya göre Laos, Vietnam Tayland ve Kamboçya'da afyon ekimini bizzat kendisi idare etmektedir. CIA, afyonları Aır Amerika şirketinin uçakları ile batı ülkelerine sevketmektedir. Yani Amerika da yabancı memleketlere afyon sokmaktadır.

Amerikalı parlamenterlerin Fransız dergisi «L'express» de yayınlanan raporları özetle şöyledir:

«CIA Laos'da dağ köylülerinin afyon kaçakçılığına göz yummakta ve hatta onlara bu alanda yardım sağlamaktadır. Long Chen askeri komuta karargahına girmeye muvaffak olmuş bazı şahısların belirttiğilerine göre, karargahta afyon balyaları herkesin gözü önünde yığılı durmaktadır.»

Amerikan Dostu

Fidel Castro'nun son olarak yaptığı bir açıklama aynen şöyledir: «Amerika ile dost olabiliriz.» Zaten Fidel Castro 1959'da Nixon, Başkan Yardımcısı iken Miami'de Nixon'la kol kola fotoğraf çekirmiş ve komünist olmadığı hususunda dünyaya teminat vermiş idi. Bu komünizmin zayıf olduğu anlar da kullandığı aldatmacalardan sadece birisidir.

Demekki üstadları emperyalizmin silahlı temsilcisi ABD ile dost oluyormuş. Hoş bizim kiler de çok evvelden ABD ile dosttular. Yavaş yavaş komünizmin, sahte emperyalizm teorisinin çıktığı görülmektedir.

Enstitü

Millî kültürümüzün ışığı altında sosyal problemleri incelemek ve sosyal problemleri cevaplandırmak için «Sosyal İlimler Enstitüsü» adı altında bir enstitü kurulmuştur.

Millî Türk Talebe Birliği tarafından kurulan enstitüde ilk semineri kıymetli ilim adamımız Prof. Nevzat Yalçıntaş vermiştir. Gelecek günlerde Aryan Songar ve Prof. Faruk Kadri Timurtaş da seminerler vereceklerdir.

2**ARALIK****PERŞEMBE****3****ARALIK****CUMA****4****ARALIK****CUMARTESİ****BİR OLAY****BİR YORUM**

Rusların Bankası

Sovyet Rusya Londra'daki Narodny Bank ve Zürih'te açtığı ilk bankadan sonra, ilk defa Batı Almanya'da da bir banka açtı. Ost West Handelsbank A. G. isimli bankanın müdürü Andrey Bubouossov yaptığı konuşmada, Almanya'daki Sovyet yatırımlarının buradan finanse edileceğini bildirdi.

Oysa, memleketimizdeki komünistler banka soymaktadırlar. Moskova uşağı bir kısım yazar ve çizer, Moskova beslemelerini müdafaa için banka kurmanın daha büyük bir suç olduğunu iddia etmektedirler. Bakınız yoldaşlarından Bertold Brecht «Banka kurmak suçtur, soymak suç değildir.» demektedir. Öyleyse, hazır çantada keklik olan Rus bankalarının soymak için komünistler ne beklerler?

Millet Düşmanlığı

Almanya'da Türk Ordusunu ve Sıkıyönetim mahkemelerinin aldığı kararları protesto için yapılan gösterilerden sonra, şimdi de Hollanda'da Marksist-Leninist Öğrenci Birliği, geçtiğimiz Cumartesi günü Türk Elçiliği önünde bir gösteri yapmıştır.

Bu tarz hareketler Türk Milletinin ve Türk Ordusunun dünya umumî efkârında haysiyet ve şerefini yıkmayı amaç edinmişlerdir.

Bunlarla aynı paralelde harekette bulunan ve beyanat ve renkler de ordu ve millet aleyh tarlığının ihanet damgasını alınlarında taşımaktadırlar.

Kime Armağan

Kültür Bakanlığının dağıttığı armağanlardan birisi de Yahudi dönmesi olan Ahmet Emin Yalman'a verildi. Devlet kültür armağanına layık görülen Yalman'ın düşünce mekanizması gayr-i millî kültürlerle yüklüdür. İstiklâl harbinde Amerikan mandacılığını Halide Edip Adıvarlarla savunan, İnönü'nün ıktbal devrinde kalemşörlüğünü yapan, Yahudi Komünist Nazım Hikmet için af kampanyasını idare eden bu adamın, zamanımıza kadar Türk Milletinin hayrına hiçbir icraatı olmamıştır.

Devlet kültür armağanlarının gerçek sahiplerine verilmesi milleti sevindirecektir. Gayr-i millî kültürlerin temsilcilerine armağanların verilmesi, kültür Bakanlığının gayesinden uzaklaşmakta olduğu intibahı uyandırmaktadır. Bundan sakınmalıdır.

Yunan Plânı

Yunanistan'ın eskiden beri modern silahlarla teçhizatlanmaya çalıştığı biliniyordu. Bunun için Rusya da dahil olmak üzere Amerika, Fransa ve İngiltere ellerindeki bütün imkânları seferber etmişlerdi. Aynı zamanda «Megaló İdea»nın hayaliyle, Yunan birliklerine Almanya'da talim yaptırılıyordu. Şimdi de Atina, elindeki mevcut uçakların tamiri için fabrika kurmak istemektedir.

Bu vesileyle uçak tamir fabrikası kurutmak için Fransa, Amerika, İngiltere, F. Almanya ve Japonya'ya başvurulmuştur. Bu teklif Amerika ve Fransa'dır. Amerika veya Fransa'nın kuracağı uçak tamir fabrikasında Rus Mig uçakları da tamir edilebilecektir.

Yunanistan'ın hazırladığı raporlara göre, Yunanlılar bu fabrikayı kurarken «Türk savaş ve yolcu jet uçaklarını da tamir edeceklerinden» emin bulunmaktadırlar. Bu kedinin boyuna ciğer asmak olmaz mı? Tarihin düşman yaptığı Yunanistan'a uçaklarını teslim etmek, düşünülemez.

TÜRK'E İŞ YOK

Üsküpte neşredilen «Nova Makedonya» adlı gazetede çıkan bir habere göre :

Ahmet... isimli bir Türk, iş bulabilmek için dilekçe verdiği bütün fabrikalarda iş bulamamış, Trayan ismiyle bir dilekçe tanzim edip, aynı fabrikalardan birine müracaat ettiğinde, iş bulabilmiştir. Fakat fabrikaya giriş evraklarını tamamlayamamış, kendisinin Türk ve isminin Ahmet olduğu anlaşılmıştır. Ve Trayan ismiyle bulduğu işe alınmamıştır. İş bulabilen Türk'lerden işine beş dakika geç kalanlar da sudan bahanelerle işten kovulmaktadır. İşsiz kalan bir Türk'ün iş bulabilme imkânı yoktur.

Senelerdir güler yüzlü sosyalizm diye tanıtılan Tito'nun rejimi, gerçekte pek çok kardeşimizi kaderiyle başbaşa bırakan iğrençliklerle doludur.

Doçent Oldular

İstanbul Üniversitesi Cerrah paşa Tıp Fakültesi Göz Kliniği Başasistanı Dr. Celâl Erçikan ile, aynı Fakültenin Cerrahi Kliniği Başasistanı Dr. Ali Nihat Mındıkoğlu, tezlerini büyük bir başarı ile vererek doçent olmuşlardır. Başarılarının devamını dileriz.

Soysal'a Ceza

Ankara 3 numaralı Sıkıyönetim Mahkemesinde devam eden SBF eski Dekanı Prof. Mümtaz Soysal'ın yargılanması sona ermiştir. Soysal, 6 yıl 8 ay ağır hapis, bu süre kadar medenî haklardan ve müebbeden âmme hizmetlerinden mahrumiyet ile 2 sene 2 ay da Kuşadası'nda sürgün cezasına çarptırılmıştır.

Mümtaz Soysal hakkında açılan dava komünizm propagandası yapmaktır. Yapılan açık duruşmalar sonunda Soysal'ın komünizm propagandası yaptığı kesin olarak anlaşılmıştır.

Ayrıca, suçla ilgili «Anayasaya Giriş» adlı kitabın toplatılmasına da karar verilmiştir.

Soysal hakkında verilen bu karar üniversiteleri bu hale getirenlerin kimler olduğunu açıklamaya kâfidir.

Taarruz Plânı

İsrail Başbakanı Golde Meir, Washington'da ABD Dışişleri Bakanı William Rogers'le bir görüşme yapmıştır. Rogers, görüşmelerden sonra İsrail'in Phantom uçakları istediği dik katle gözden geçireceğini söylemiştir.

Bir basın klübünde yaptığı konuşmada «Orta Doğu'daki gelişmeler milli çıkarlarımızı yakından ilgilendirmektedir. Bölgede her an bir patlama tehlikesi bulunmaktadır.» demiştir.

Orta - Doğu'da gerginliğin arttığı şu günlerde, İsrail yetkilileri yardım toplamak için gezilere çıkmışlardır. Abba Eban'ın İngiltere'ye, Golde Meir'in Amerika'ya gitmesi yeni taarruzların hazırlıkları olsa gerek.

Özek'e İmkân

Türkiye'deki Marksist hareketin liderlerinden sayılan, Üniversitedeki kürsüsünü Marksist propaganda için kullanan, ordu ve millet aleyhtarı faaliyetleri yüzünden sıkıyönetimce tutuklanan Doç. Çetin Özek, İstanbul Üniversitesi Senatosu kararı ile, Üniversite öğretim üyeliğinden atılmıştır. Fakat Danıştay 8. dairesi Doç. Çetin Özek hakkında, «yürütmeyi durdurma» kararı vermiştir. Böylece «şehir eşkiyaları»nın teorik lideri olarak bilinen Çetin Özek'e, Danıştay'ın kararıyla tekrar millet evlâdlarını eğfetme fırsatı verilmiş olmaktadır. 12 Marta geliş şartlarını görmezlikten gelme mahiyetini taşıyan bu karar, vatansever çevrelerce esefle karşılanmıştır.

TAYİNLERDE DİKKAT EDİLECEK ÖNEMLİ NOKTA

Hükümet tarafından yayınlanan bir karara göre, İçişleri Bakanlığı, emniyet müdür ve müdür muavinleri arasında yeniden bazı nakiller yapmıştır. Daha ziyade üst kademede olan tayin işlemlerinin son bir kaç aydan beri yoğunlaştığı açıktır. Bundan önce de bilhassa başta İstanbul olmak üzere büyük şehirlerdeki emniyet kadrolarında geniş çapta nakiller yapılmıştı.

Devlet gemisi sabit ivme ile hareket eden bir taşıt değildir. Değişen dünya politikaları, içte meydana gelen olağanüstü durumlar, devleti idare etmekle ve zifeli mesulilerin davranışlarında istenirse de bazı değişiklikler hasıl ederler. Bu değişiklikler olurken, dikkat edilecek nokta, devletin yeni duruma kolayca intibakı ve huzurun, sükûnun tekrar devamıdır. O halde anlatmak istediğimiz nedir?

Şudur ki, Türkiye bugün devletin varlığına kasteden hainlerin, eşkiya sürülerinin halen komploaları içindedir. Tehlike ne kalkmıştır, ne de kalma temâyülü göstermektedir. Şimdi hâkin devlettten istediği, tereddütsüz, vesvesesiz bir gün geçirebilmektir. Yani geçireceği 24 saatten emin olabilmektir. Bu ise huzurun temini ile mümkündür.

Huzuru temin ise, emniyet teşkilâtının başarılı çalışmasıyla olabilir. Siz, tutar da İstanbul'u karış karış bilen, girdisinden çıktısından haberi olan tecrübeli bir memuru «Şark hizmeti» yaptırıyoruz diye nakleder, yerine İstanbul'a ilk defa gelen bir görevliyi tayin ederseniz bu huzuru teminde nasıl güçlük çekmezsiniz? Olur ki, her taraf güllük güllüştür. Huzur berkemâldir. Eh, biraz da Anadolu'daki tecrübesi artsın, der tutar İstanbul'a veya daha başka büyük bir şehire nakledersiniz. Mümkündür.

Ama şimdi şartlar böyle midir? Devlet'in içten ve dıştan karşı karşıya kaldığı komplonun halen devam ettiğini, huzurun sağlanması için büyük gayretler sarfedildiğini belirten bir Başbakanın ifadeleriyle alının son nakil kararları büyük bir tezat teşkil etmiyor mu?

Bilhassa Sıkıyönetim bölgelerinde yapılan tayin değişiklikleri, Komutanlık ilgililerini zor durumlar da bırakacaktır. İşlerin daha yavaş halledilmesi söz konusu olacaktır.

Mese'yi memur açısından ele aldığımızda daha da endişeli olmaktayız. Artan pahalılık, zaten büyük bir memnunsuzluk havası doğurmuştur. İçinin derdi de istenildiği şekilde hal çaresine kavuşmamıştır. Bunların üzerine ordan oraya nakledilen memurun bir sürü «ah, vah» etmesi binerse bahsedilen huzur, hangi huzur olacaktır? Biraz insafı düşünmek zorundayız.

Bugün söz konusu olan devletin yaşayıp yaşamayacağıdır. Biz inanıyoruz ki, yaşayacaktır. O halde teferruatı bir kenara itip, aslı hedefe yönelmeye çalışmalıdır. Haysiyetli politikacidan, devlet varlığının üzerine bir baba gibi titreyen devlet adamından beklenen budur. Bugün, kısır parti çekişmeleriyle geçirilecek gün değildir. Küçük hesapların ardına, büyük emeklerin harcanacağı gün hele hiç değildir.

Yine biz, son hükümet icraatlarında böyle bir düşünceye yer verilmediğine inanıyoruz.

Ama zaman, devletimiz, varlığımız, dinimiz, toplum bütünlüğümüz için en hassas zamandır. Yanlış atılacak her adım, nemelâzımcılığa terk edilecek her davranış kötü sonuçlar doğmasına vesile olacaktır. Bu noktada gösterilecek az bir dikkat herhalde meseleye hal çaresi olabilecektir.

Tabii ki samimiyet elden bırakılmamak şartıyla.

TİPİK KOMÜNİST TAHRİKÇİLİĞİ VE

MALÜM TİRAJ MANEVRALARI

«Yeni Ortam» geçen hafta kapanmak zorunda kaldı. Buna sebep olarak da kendisine kanunsuz baskıların yapıldığını ileri sürdü. Ancak meseleyi aydınlığa kavuşturabilmek için etraflıca düşünmek gerekmektedir. Yeni Ortam hakikaten bir kısım kanuna aykırı baskılardan mı kapandı? Yoksa daha başka sebeplerden mi?

Kendi kendini kapatma Mark

basında ideolojiler kavgası

sist basında yeni birşey değil dir. Bugün tarihten silinmiş eski Marksist yayınları gözden geçirecek olursak buna benzer vakalara bir hayli rastlarız. Meselâ Marksist bir mecmua olan ve daha sonra kapatılan Ant mecmuası da böyle bir yola başvurmuştu. 17 Ekim 1967'de Ant mecmuası Ant'a

sabotaj diye manşet atıyor ve şöyle diyordu :

«Tan tesislerini ele geçiren ümmetçi kapitalistler, Amerikan emperyalizmi aleyhindeki yayınınızın şiddetlenmesi üzerine mevcut anlaşmaya rağmen, dergimizin dizgi, tertip ve baskısını son anda yasaklıarak ANT'ı sabote ettiler.»

Aslında bu kendi kendini kapatmaların sebebi kanunsuz baskılar falan değildir. Bir basın organı tirajını yükseltmek istedi mi başlar yaygaraya Yok efendim baskı yapıyorlar. Doğruyu söylediğimiz için bayilerde bile mecmuamızın satışını durdurmak istiyorlar. Ve daha buna benzer bir sürü yaygara. Ondan sonra da efkârı umumiyenin dikkatini çekmek için kendi kendilerini kapatırlar. Komünizmin tarihi seyri incelendiğinde bu tip hadiseler rastlamak mümkündür. Komünistlerin ülkelerde komünistlerin yayın organları halkın dikkatini hep böyle taktiklerle celbetmişlerdir.

Fakat Yeni Ortam böyle bir oyunca da kâr sağlayamayacaktır. Çünkü kaç ayar olduğu ortadadır. Bir taraftan mizansenler tertip edip mazlum pozuna bürünmek isterken diğer yandan da hâlâ idam cezalarının kalkmasını ısrarla larının kalkması için yaygara koparıyor. Cezaevindeki komünistlerin hapisneden kaçtığı bir zamanda bile, idam cezasının kalkınmasını ısrarla savunmak ne cesaret.

«Gerçekten uygarlık ilerledikçe, cezanın hafiflemesi bir siyasal olgu olarak hukuk dünyasını etkilemektedir. Kanı kan ile yıkayan bir hukuk anlayışı ise artık hukuk tarihinin müzelerine kalmıştır. «(Yeni ortam - Sayı 4. sayfa 9)

Uygarlığın ilerlemesiyle; adam öldürmek, banka soymak, adam kaçırmak gibi fiiller bağdaşabilir mi? Ölüm cezasını uygarlığa sığdıramıyan bir zihniyet, nasıl oluyor da banka soymayı, adam kaçırmayı, yahut öldürmeyi hatta tarihini şerefli olmuş bir milleti komünist cehennemine yuvarlamayı hedef alan fiilleri aynı uygarlığa sığdırabiliyor. Bunun için ya deli olmak, yahut da hain olmak gerekir.

Görülüyor ki Yeni Ortamın baskılara uğradığını iddia etmesi, kuzu postuna bürünmüş kurt misali kendi ihanetini gizleyebilmek için başvurduğu bir taktiktir. Eski tahrirçilerinden hiç bir şey kaybetmiş değildir. Güya ileri sürdüğü bir takım mesnetsiz iddialar ve güllünç mizansenlerle kâr ve itibar temin etme yolunda. Biz şunu söylüyoruz. Evini sağlam toprağa yap; sonunda altında kalırsın.

Soyunan Kadınlar Ruh Hastası İse Onları Teşvik Edenler Millet Düşmanıdır

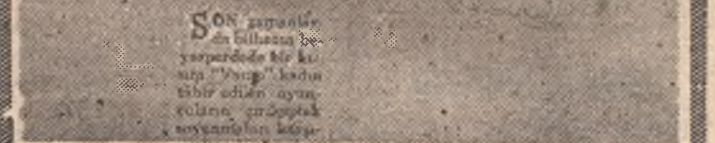
Kâinat ve insan yaratılırken belirli prensiplerin ve kanunların cari olduğu bir biçimde yaratılmıştır.

Yüksekten bırakılan bir taş yerçekiminin tesiriyle nasıl yere düşerse, bu olay bundan binlerce yıl önce de aynı şekilde vukubulmaktaydı. Ve yine kâinatın sonuna kadar taş bu kanuna isyan edemeyecektir. Bu, eşyanın uyduğu bir kânundur. İnsan da biyolojik ve ideolojik yapı bir varlık olduğuna göre, biyolojik yapı eşyanın uyduğu kanuna uyar. Ancak ideolojik yapının uyduğu kanunlar daha değişiktir. İnsan akıl sahibi bir yaratık olduğu için, ideolojik yapının kanunlarına tam bir teslimiyet yerine, doğru ile yanlış, müspet ile menfiyi seçme insan aklına bırakılmıştır. İşte insan aklının vazifesi, ideolojik yapımızın uyması gerekli kânunları kavrayıp, tam bir teslimiyetle bunlara uymayı sağlamaktır. Akıl bu fonksiyonunu ifa edemiyorsa vazifesini yapamıyor demektir ve mutlaka buhrana düşmüş sayılır.

İnsan aklı çok eski çağlardan bu yana müspet olanı keşfetmeye meyillidir. Yeter ki serbest olarak düşünebilsin. En basitiyle kadının, kadınlığına yakışır bir biçimde örtünmesi, şeref ve haysiyetini zedeleyici davranışlardan kaçınması aklıdır. Ve insanıdır. Ancak insan aklı serbestçe çalışmaz ve dış tesirlerin etkisinde kalırsa hislerin esiri olur. Hisler ise çoğu kere akulla çatışma halindedir. Bir kadın mahrem yerlerini teşhir ediyorsa mutlaka hislerinin galip geldiğinden. Eğer bu kadın, aklıyla başbaşa kalır ve serbestçe düşünebilirse, hislerinin tesiriyle yaptığı davranışları son derece basit ve güllünç bulacaktır. Ve o kadının viidanının derinliklerinde namus ve haysiyet anlayışının ulvî binaları dinamitlenmemişse mutlaka içi sızlayacak ve vicdan azabından hiç dehi'se göz pınarları biraz olsun ıslanacaktır.

Bugün beynelmîl mahiyetli teşkilâtların ve gayri millî basının devamlı tahrikleriyle maalesef Türk kadınının şerefi ve haysiyeti darbelenecek istenmektedir. Gerçek emperyalizmin nesilleri imha organı ve işgal kuvvetlerinin namusu muza uzanan hain elleri olan bir kısım gazete ve mecmua devamlı surette genç kızlarımızın hislerine hitabetmekte, onları tahrik ederek kadınlığını ve kızılgını unutturmak istemektedir. Propagandanın tesiriyle çıplaklık moda haline getirilmektedir. Oysa yukarıda örtünmenin akıl ve insanî bir şekil olduğuna işaret etmiştik. Bunun böyle olduğunu bir kısım tip otoriteleri bile kabul etmek zorunda kalmaktadır. Bu cümleden olarak Dr. Faruk Bayülkem çıplaklık ve

Soyunan yıldızlar ruh hastasıdır!..

soyunmaya dair şunları söylemektedir.

«Filmelerde aşırı derecede soyunanlar, aşırı bikini ve minî giyenler ruhsal yapıları icabı, disiplinlerini dışa yansıtmaları, bilinçli veya bilinçsiz tatmin yoluna giden ruh hastalarıdır.»

Yine aynı konuyla ilgili olarak Ord. Prof. Dr. F. Kerim Gökyay da şöyle demektedir:

«İnsanlığın varlığı duygusal hayatın ve onun icap ettirdiği moral ilkelerle süslenirse değer kazanır. Yoksa kasap dükkânlarının vitrinleri haline gelir ve yalnız behimî hisler kamçılarırsa insanın yüksek varlığının ne değeri kalır? Fakat bu geçici bir buhrandır. Ergeç aklı selim hâkim olacaktır. Zaten iş çıplaklığa doğru ilerledikçe, değer de onunla birlikte düşer ve hiç bir şeyin kıymeti kalmaz.» (Haf ta Sonu 28 Kasım 1971)

Bütün bunlara rağmen namus ticaretini meslek edinmiş bir yığın basın organı her gün ahlâksızlık kusmaktadır. Mademki çıplaklık, soyunup dökülmek akıl hastalığıdır. O halde cemiyetimizi böyle bir ortama sevk etmeye çalışan basın, ismi ve sıfatı ne olursa olsun millet düşmanıdır. Milletir hayat ve sıhhatini korumakla vazifeli merciler bu noktada ne kadar hassas davransalar azdır. Zira tarihin şerefi olmuş koskoca bir millet gayri millî basın tarafından ifsad edilme ve çalışılmaktadır. Bu duruma vaktinde müdahale edilmezse pek yakında cemiyetimiz tamamiyle ruhi bir buhranın girdabına yuvarlanabilir.

Millîet düşmanlarının oyununa gelmeyelim.

Şehir Eşkiyası İle Arasındaki Farkı Bulamadık

Yukarıda iki yazı parçası görüyorsunuz. Bunlardan birisi eşkiya Deniz Gezmiş'in müdafasasında konuşulmuştur.

Diğeri ise Mehmed Kemal isimli bir yazar parçasının fıkrasından alınmıştır. Yalnız aradaki benzerlik dikkati çekmektedir. Mehmed Kemal, şehir eşkiyasının laflarını, fıkrasına modern bir eşkiyalık örneği vererek aşırırmakta ve böylece de «eşkiya» denen komünist militanlara bu yaftanın yakıştırılmasını lâyık görmek istememekte, komünistler hakkında böyle söyleyenleri de Damat Ferid'e benzetmektedir.

«Şekavet, şaki, eşkiya sözleri Arapçadan dilimize geçmiştir. Eşkiya, şaki tam lamasının çoğuludur. Anlam olarak, azgınlar, şakiler demektir. Çoğul olduğu halde bazıları tekil olarak kullanılır. Tıpkı, Nebi'den enbiya, Veli'den evliya gibi... İstanbul Hükümeti Samsun'a çıkıp kurtuluş savaşına başlayan ve kurtuluş savaşını başlatan Mustafa Kemal'in adının başına bir şaki eklemiştir. Erzurum, Sivas kongrelerini yapı yapı, halkı örgütleye örgütleye, düşmanı denize döke döke, zaferden zafere koşan Mus-

tafa Kemal, padişah damadının tamlamasını silmiş, gazi olmuştu: Gazi Mustafa Kemal...

Padişah damadı Ferit'in adıyla Hain Damat Ferit'ti. Belli dönemlerde kimin şaki, kimin hain olduğunu tarihin adil yargısı saptar.»

(Akşam 3 Aralık 1971)
Mehmed Kemal. Sayfa : 2

«Kurtuluş savaşını da yerli yerine oturtmak gerekmektedir. Biz 50 sene evvel Kurtuluş Savaşı vermiş bir ülkenin çocukları olarak Kurtuluş Savaşının gerçek tahlilini yapmağa her zaman için muktediriz. Biz yine çok iyi biliriz ki, Türkiye Kurtuluş Savaşını başlatmak için Samsun'a çıkanlara İstanbul Örfî İdare since ve mahkemelerince idam cezası verilmiştir. Ve yine bilmekteyiz ki, Osmanlı İmparatorluğunun yüzlerce generalinden ancak birkaç tanesi Kurtuluş Savaşına iştirak etmiştir. Ve yine bilmekteyiz ki, Kurtuluş Savaşı verilirken İstanbul'da bulunanlar, savaşanlara eşkiya demistir.»

(Deniz Gezmiş'in Ankara Sıkıyönetim Mahkemesinde yaptığı müdafadan)